

De Soroptimist

jaargang 83
nummer 4
juni 2016

**Cecilia
Bleeker**
helpt tiener-
moeders

Leerstoel van
Soroptimisten
bijna rond

Goede opkomst
**Inspirada en
Syrië-concert**

Van de Uniepresident

De eindstreep in zicht... maar vol nieuwe plannen!

Het voelt nog niet zo, maar de presidentiële eindstreep is voor mij in zicht. Bijna twee jaar, die omvlogen en waar ik veel nieuws heb mogen leren, meestal leuk en inspirerend, een enkele keer taai en verdrietig makend. Vooruitzien is regeren, de huidige zestiger is de vroegere 45tiger, oké, vijftiger dan, dus de vraag: en wat nu?

Wat ik heb mogen meemaken heeft voor mij enorm het gevoel versterkt dat er nog zoveel voor vrouwen gedaan moet worden en dat ik daaraan - bij voorkeur binnen het Soroptimisme - wil meedoen! Er komt voor de verdere professionalisering van de grootste Vrouwen NGO (wij dus) een kei van een nieuwe president aan en met haar – en nog een aantal energieke en inventieve en creatieve vrouwen – heb ik al mogen brainstormen hoe we daar aan kunnen gaan staan. In het heel kort en simpel: een 'kenniscentrum', waarin we kennismanagement willen samenbrengen: welke talenten hebben we in huis, wat zouden die kunnen en willen doen, welke andere ketenpartners zijn er in het veld en hoe kunnen we samenwerken. Maar daarin ook een academie, waarin we trainingen en opleidingsprojecten ondersteunen. Dat is dan helemaal in het verlengde van de huidige SI president en haar thema: Educate to lead, verbonden aan mentoring. En onze toekomstige SI president Mariet die plannen maakt om zich op vocational trainingen (beroepsonderwijs) te richten.

En Evelyn, onze nieuwe Uniepresident die zich sterk maakt om met projecten die gefinancierd worden met EU-subsidies, het vakvrouwschap in ons nog veel meer aan te spreken, met internationale projecten, die betaald worden, zowel voor de projectleider als de projectmedewerkers. We hopen dat dit een grote groep (jonge) al wel en nog niet Soroptimisten zal aanspreken.

Kortom ik ben bezig en hoop nog lang bezig te zijn. Jullie horen nog van me!

Ingrid Blaauw
Uniepresident

De Soroptimist is het magazine voor Soroptimisten in Nederland, Suriname en Curaçao. Het magazine verschijnt vier keer per jaar.

Redactie-adres: redactie@soroptimist.nl

Deadlines en verschijningsdata

nr. 84/1
deadline teksten: 6 september
verschijningsdatum: 13 oktober

nr. 84/2
deadline teksten: 8 november
verschijningsdatum: 13 december

Redactie: Helma Coolman (hoofdredacteur)
Coosje Hoekstra, Rose-Marie Kaanen, Karin van der Kar, Simone Lensink, Dietlindt Seijsemer, Heleen van der Sluys en Ally de Vries

Fotografie: Karin van der Kar, Janita Sassen

Ontwerp: Myrthe Bergboer (Caplan, Arnhem)

Opmaak: Vincent Smits

Visagie cover: Carla Strojckens, makeup4u

Advertenties

Soroptimini € 45,- (dubbel formaat met foto € 85,-)
Overige tarieven op aanvraag via:
redactie@soroptimist.nl

Productie: Ecodrukkers | www.ecodrukkers.nl

Bureausecretariaat Soroptimistcentrum
www.soroptimist.nl
(020) 692 29 21 (ma t/m do: 10.00-13.00 uur)
info@soroptimist.nl

Alle overige informatie over het Uniebestuur vindt u op de website: www.soroptimist.nl

Informatie omtrent lidmaatschap kunt u vinden op www.soroptimist.nl of inwinnen via het bureausecretariaat: telefoon (020) 692 29 21.

Deze uitgave van De Soroptimist is mede mogelijk gemaakt door Ecodrukkers. Het magazine is duurzaam gedrukt met plantaardige inkt op verantwoord FSC papier en is geheel klimaatneutraal.

www.soroptimist.nl
www.soroptimisteurope.org
www.soroptimistinternational.org

ISSN: 1878-8742

Soroptimist International (1921)

80.000 leden, 3.000 clubs in 132 landen
Vakvrouwen voor vrouwen

Doelstellingen

- verbetering van de rechten van de vrouw
- hoge ethische normen
- mensenrechten voor iedereen
- gelijkwaardigheid, ontwikkeling en vrede door het bevorderen van goede internationale verstandhoudingen, begrip en vriendschap

COLOFON

inhoud

Kort nieuws	4
Coverstory	6
Cecilia Bleeker helpt tienermoeders	
Club- en regionieuws	10
Binden en boeien van leden	11
Club- en regionieuws	12
Dossier	14
Margit van Hoeve: grondlegger Syrië B2S	
Dames Doen Duurzaam	17
Club- en regionieuws	18
VN-conferentie CSW60	19
Zomervergadering / Inspirada	20
Club- en regionieuws	23
Leerstoel Mensenrechteneducatie	24
Profiel: Ariane Struyvenberg	26
Young Girls netwerken anders	
Op bezoek bij...	28
club Bennekom&Beekdal i.o.	
Lintjesregen 2016	30
Syrië 'Back to School'	31
Concert en Friendshipweekend	
Club- en regionieuws	34
Extension: time-out, en dan?	36
Vakvrouwen	38
in de advocatuur	
Estafette	40
Broekies op reis	
In Memoriam	42
Armband tegen seksueel geweld	43

De Vakantiehuisen van de Soroptimisten

→ Soroptimare in Ouddorp (Zuid-Holland)

Uitwaaien of luieren aan het strand in Zuid Holland vlakbij Renesse.

Meer informatie en reserveren:
Aleid D'Hond-Drexhage (0187) 49 04 60
Henriette van Lennep (0187) 64 17 58
of via www.soroptimist.nl (inloggen)
soroptimare@soroptimist.nl

→ Gré Kellerhuis te Epen (Zuid-Limburg)

Geniet van natuur, cultuur en een bourgondische maaltijd in Zuid-Limburg. Er is plaats voor tien personen.

Meer informatie en reserveren:
Gweny Smeets (06-40554180),
Yvonne Schifflers (06-52331815)
of via soroptimist.nl (inloggen)
grekellerhuis@soroptimist.nl

Agenda 2016

10 en 11 juli	Sofia: SIE Governors Meeting
8 oktober	Inauguratie club Bennekom&Beekdal in Rheden
19 november	Werkconferentie Unie van Soroptimistclubs. Workshops: strategie en organisatie, communicatie en marketing, clubs en uitbreiding, programma en pleitbezorging.

Sociaal Jaarverslag: laten zien waar we trots op zijn

De jaarlijkse verantwoording van de Unie van de Soroptimistclubs krijgt een nieuw jasje: een sociaal jaarverslag. Dat geeft de mogelijkheid om niet alleen een beknopte financiële verantwoording af te leggen, maar ook verslag te doen van onze activiteiten op het gebied van Action (beweging), Awareness (bewustwording) en Advocacy (belangenbehartiging).

Met andere woorden: we gaan laten zien waar we trots op zijn. Natuurlijk aan alle leden, maar ook aan onze sponsors, donoren, media en anderen in de cirkel om ons heen die ons een warm hart toedragen. Het sociaal jaarverslag wordt gepresenteerd op de Wintervergadering 2017 en wordt kostenneutraal gemaakt. Dat betekent dat we advertenties gaan werven om de kosten te dekken. Die werving wordt gedaan door Sigrid Koeleman van club Hoon en is inmiddels gestart. Daarom deze oproep aan jullie allemaal: bedenk of je zelf wilt adverteren of kijk om je heen of je mensen of bedrijven kent die hier belangstelling voor kunnen hebben. Tenslotte bereikt het jaarverslag 5.000 vrouwen, onder wie de leden, partnerorganisaties, particuliere fondsen en donors, sponsors uit het bedrijfsleven en organisaties in welzijn en gezondheidszorg.

HELP ONS MEE: WE
ZOEKEN ADVERTEERDERS
VOOR HET NIEUWE
SOCIAAL JAARVERSLAG

Voor belangstellenden hebben we een tarievenkaart ontworpen met tarieven en formaten. Die kun je digitaal aanvragen bij Sigrid@siguridna.nl. Je kunt haar ook de contactgegevens van potentiële geïnteresseerden mailen, dan gaat zij die benaderen.

Friendship Days 2018 bij Leeuwarden Culturele Hoofdstad

Voor je agenda: Vrijdag 14 september tot en met maandag 17 september 2018: Friendship Days in de Culturele Hoofdstad van Europa 2018, Leeuwarden! Het bestuur is gevormd, werkgroepen zijn samengesteld, data en locaties zijn vastgelegd en het thema is gekozen. Een stel enorm enthousiaste en betrokken vrouwen heeft de eerste stappen gezet om van de FSD2018 Leeuwarden een succes te maken!

Op deze tweejaarlijkse 'Europese ontmoetings- en vriendschapsdagen' vierten Soroptimisten uit heel Europa hun vriendschap en verbondenheid. Daarnaast kunnen de organiserende clubs hun cultureel erfgoed en economische kracht onder de aandacht brengen. De Friendship Days zijn vooral bedoeld om nader "kennis te maken met andere buitenlandse Soroptimisten. Het thema voor de FSD2018 is 'Empowerment van vrouwen'. Empowerment is ook één van de 5 E's van Leeuwarden-Fryslân 2018, European Cultural Capital. Tijdens deze vier dagen worden gastsprekers uit binnen- en buitenland uitgenodigd en een cultureel programma opgesteld die aansluiten bij het thema.

Hostel de Stijl in Drachten is de uitvalsbasis voor onze overleggen en tevens sponsor: gedurende de twee jaar voorbereidingen vergaderen we hier kosteloos. Het is een mooie en centraal gelegen locatie voor iedereen uit de meewerkende noordelijke SI clubs. De organisatie van de Friendship Days is een prachtige, creatieve klus met een uniek karakter. Heb je interesse om mee te werken aan dit geweldige internationale event? Stuur dan een mail naar sie2018fsd@gmail.com.

Esther Aarse
SI Club De Reestlanden

Handelsmissie voor vrouwelijke ondernemers

Ben je een vrouwelijke ondernemer en wil je zaken gaan doen in Turkije en Duitsland? De Stichting "International Women For Employment and Interpretation (IWEE)" organiseert een handelsmissie voor vrouwelijke ondernemers naar Izmir in Turkije van 30 september tot 3 oktober. De handelsmissie is een initiatief van Sebahat Yurdusen, lid van club Arnhem.

IWEE wil de ontwikkeling van vrouwen in de ondernemerswereld stimuleren. Met deze handelsmissie wil IWEE bruggen vormen tussen Turkije, Duitsland en Nederland. Leer meer over het zakendoen in deze drie landen en ontmoet je toekomstige business-partner tijdens dit grensoverschrijdende netwerkevent. Kosten voor de handelsmissie per deelnemer: € 1.750,- (inclusief reis- en verblijfskosten, transfer luchthaven, vervoer). Er is een beperkt aantal misievouchers (t.w.v. max 1.500 euro) beschikbaar, dus meld je snel aan via www.mijn.rvo.nl/starters-international-business-sib-missievoucher. Meer informatie kun je winnen bij Sebahat Yurdusen, tel: 06 - 25 03 57 53 of via s.yurdusen@iwee.nl.

Sebahat Yurdusen

Soroptima Forma

Maureen Nederhoed

- Harwig Installatietechniek
- 45 jaar, gehuwd, 3 kinderen
- club Emmen

Een studierichting 'financiële sector' bracht mij in de jaren '90 van de vorige eeuw bijna vanzelfsprekend in het bankwezen. De vaste paden van de grootbanken waren niet lang aan mij besteed en ik rolde in interim-functies bij banken via de De Welten Groep. Ik werd er eindverantwoordelijk voor de Business Unit Personal Banking. Hier leerde ik mijn echtgenoot kennen, een authentieke Drent die ook zijn vleugels buiten de provinciegrenzen uitsloeg. Uiteindelijk heeft hij de keuze gemaakt om het bankwezen vaarwel te zeggen en zijn vader op te volgen als directeur van Harwig Installatietechniek. Twee jaar later ben ik hem, hoogzwanger van onze tweede, gevolgd naar Emmen. Vanzelfsprekend zou ik als 'vrouw van de wereld' hem niet bij gaan staan als 'vrouw van'. Na diverse interim-werkzaamheden en de geboorte van onze derde ben ik toch wat ondersteuning gaan bieden. Geheel ongepland lijkt ik inmiddels mijn draai gevonden te hebben en ben ik samen met mijn echtgenoot volledig eindverantwoordelijk voor het bedrijf. In tijden van de financiële crisis was het zeer scherp aan de wind varen. Tropenjaren met veel slapeloze nachten, maar ook bijzonder leerzaam. Ruim 150 medewerkers van wie meer dan 95% technische mannen. Daar kun je als vrouw het verschil maken! Begin dit jaar hebben we onze intrek genomen in een prachtig nieuw pand dat ons allemaal weer nieuwe energie geeft. Vanuit ons nieuwe pand ondersteunen we de prachtige projecten die we realiseren waarbij kwaliteit en eigentijdse technieken onze kernwaarden zijn: www.harwig.nl.

Tekst: Heleen van der Sluys
Foto's: Janita Sassen

Cecilia Eben – Taborh-Bleeker

Geboren
9 augustus 1978 in Kameroen

Gehuwd met
Ed Bleeker, twee zoons

Hobby's
koken en joggen

Opleiding en werk

1991-1998: Middelbare en high-school in Kameroen

1998-2001: Antropologie Universiteit van Yaoundé, Kameroen

2001-2010: Inburgering, taalles en diverse medische opleidingen in Nederland

2014-2015: Msc Evidence Based Practice Concepts certificaat, UvA

2006-2012: Werkzaam als verpleegkundige op diverse afdelingen in het OLVG Amsterdam

2012-2013: post-hbo opleiding IC (intensive care) bij het Nederlands Kanker Instituut

2014-2016: Onderzoeks verpleegkundige en Research Monitor bij Stichting Sanquin Bloedvoorziening en het LUMC

Sinds april 2016: CRA (Clinical Research Associate) bij Quintiles, een organisatie voor klinisch en wetenschappelijke onderzoek

Lid van
club Hoorn

K A M E R O E N E S E C E C I L I A : ‘ I S U R V I V E D T O R E V I V E , J O I N M E ’

Ooit zelf tienermoeder helpt ze nu lotgenoten

Cecilia Bleeker, geboren in Kameroen als Cecilia Taborh Eben, inmiddels Nederlandse, is sinds enkele jaren lid van club Hoorn. Ze is getrouwd met Ed Bleeker, moeder van twee prachtige zoons (19, rechtenstudent en 12, HAVO tweetalig). Haar levensmotto: ‘Survived to revive’. Dat maakt duidelijk waar ze voor staat. Maar, dan moet je wel eerst weten waar ze het over heeft: wat overleven? Wie nieuwe hoop geven voor een menswaardig leven? Wat wil ze? Waarom? Hoe wil ze dat bereiken? Valt veel over te vertellen.

Maar allereerst haar missie: opvanghuizen voor tienermeisjes (nog geen 17) in Kameroen die onbedoeld zwanger of al moeder zijn. Ze op weg helpen naar een volwaardig leven. Verder seksuele voorlichting, bewustwording van wat de gevolgen zijn als je als tiener zwanger wordt want ‘het kan jou ook over komen’. Dit heeft ze niet van horen zeggen. Ze heeft het allemaal beleefd en overleefd. Van die ervaringen komt onder meer haar energie en gedrevenheid vandaan.

Sociale uitsluiting

De moraal in Kameroen is dat tienermoeders worden verstoten omdat dat schande brengt voor de familie. Andere

consequenties: sociale uitsluiting van onderwijs en werk. Ze staan met hun baby letterlijk op straat. Belanden vaak in de prostitutie met een uitzichtloos, ellendig leven voor de boeg. Cecilia kan dat niet laten gebeuren. Ze heeft het niet voor niets allemaal zelf overleefd. Door haar eigen ervaringen heeft ze haar geestkracht ontdekt en nu heeft ze een concrete missie,

vormgegeven in de Stichting BleekerFoundation, met steun van haar man Eddy. En van haar club natuurlijk. Overal geeft ze lezingen, in maart was de Rotaryclub Medemblik aan de beurt. Daar kreeg ze tot haar verrassing een cheque van 500 euro. De Universiteit van Amsterdam bood de Stichting een zaal aan voor 200 mensen voor een seminar op 27 mei met

‘Vergiffenis is een cadeau dat je jezelf geeft.’

als thema: 'Adolescent motherhood in sub-Saharan Africa', met Kameroense gastvrijheid: daar hoorde dus iets te eten en te drinken bij. De stichting heeft in Nederland en in Kameroen een bestuur en een raad van advies. In Kameroen is er een belangrijke sponsor: het Redemption Instituut voor Biomedische Wetenschap (RHIBMS), dat tienermoeders een verpleegkundige opleiding biedt. Het instituut financiert dit jaar de opleiding voor 25 meisjes. Voor ouders, leerkrachten, ziekenhuizen en plaatselijke politici is er een actieplan, gericht op seksuele voorlichting, op bijstelling van het lage zelfbeeld van meisjes en op het doorbreken van acceptatie van seksuele relaties tussen meisjes en oudere mannen. Het beoogde resultaat is dat meisjes en vrouwen sociaal en economisch uiteindelijk op eigen benen kunnen staan. Bijkomend effect: zelfrespect. Rolmodel: Cecilia Bleeker zelf!

'Dat meisje met een kind...'

Cecilia wordt geboren in een welgesteld gezin, vader is directeur van een school, inmiddels theoloog, moeder is verloskundige. Ze krijgt op het vwo een relatie met een docent. Wordt zwanger als ze 17 is. De 'vader' van het

kind houdt zich van de domme. Voor de familie is ze een schande, dus wordt ze verstoten. Haar vader staat onder druk van de kerkelijke gemeenschap waar ze deel van uitmaken. Voor zijn eigen dochter moet hij ook zo streng zijn als in die kringen de gewoonte is. Ze hoort haar vader tegen haar moeder zeggen: 'Ze kan nu niet meer naar school.' Moeder: 'Ze gaat wél naar school!'. "Mijn moeder moest geld lenen om de school te betalen. Ik was toen haar enige doel. Maar m'n vader was heel boos op m'n moeder". Cecilia doet eindexamen, ze bevalt van een zoon en na de bevalling hoort ze dat ze geslaagd is. Ze kan gaan studeren. Wel zo ver mogelijk van huis, aan de universiteit van Yaoundé. Haar zoon leeft bij haar ouders. Hij weet niet dat Cecilia zijn moeder is, dat mag ze niet zeggen! Dat is de voorwaarde die haar wordt opgelegd om te kunnen studeren. Na bijna vier jaar studie antropologie heeft ze het B.A. certificaat. Klinkt mooi, maar als 'dat meisje met een kind' heeft ze weinig kans op een baan.

Rolmodel

Maar ze heeft vier broers. Twee wonen inmiddels in Canada, nadat ze allebei gestudeerd hebben in Nederland, de een aan de Hogeschool van Eindhoven

en de ander in Amsterdam (Business Management, MBA). "Zij hebben me naar Amsterdam gehaald." Haar jongere broer woont in Duitsland waar hij docent Duits is. Haar jongste broer woont in Kameroen. In Amsterdam volgt ze de inburgeringscursus met een groep vrouwen die nauwelijks onderwijs hebben gehad, ze moesten nog leren lezen. Ze wordt ondanks haar vwo-opleiding geplaatst in MBO2 'verzorgende'. Ze vertelt dat de opleiding niks voor haar is. "Ik wilde verloskundige worden omdat m'n moeder verloskundige is. Ik wilde naar Engeland. Toen kwam ik Eddy Bleeker tegen en hij zei: 'blijf hier, hier kun je die opleiding ook volgen'. Dankzij haar protest kan ze MBO4 volgen, de opleiding ASOP, doktersassistente. Als zodanig heeft ze zes maanden gewerkt bij de GGD, sectie Gezondheidszorg regio Amsterdam. Aan de Hogeschool van Amsterdam doet ze de hbo-opleiding voor Verpleegkundige. In het OLV Gasthuis doet ze zes jaar werkervaring op bij de afdelingen urologie, gynaecologie, maag- en leverkwalen, longgeneeskunde, cardio thorax geneeskunde, algemene geneeskunde, nierdialyse, endoscopie, onderzoekstechnieken en transfusietherapie. Bij

het Nederlands Kanker Instituut in Amsterdam volgt ze de post-hbo opleiding IC (intensive care). Aan de VU behaalt ze vervolgens het Msc Epidemiology and Evidence Based Practice Concepts certificaat. Om zich in het Nederlands goed te kunnen uitdrukken doet ze Nederlands Staatsexamen op het hoogste niveau (NT2, programma 2). Tot 1 april 2016 was Cecilia klinisch verpleegkundige en onderzoeker in het team van de Stichting Sanquin Bloedvoorziening en van de afdeling epidemiologie van de Leidse Universiteit. "Ik hielp met het opstarten van klinische onderzoeken en monitoren dat de betrokken ziekenhuizen volgens protocol en Good clinical practice werkten. Zo heb ik heel Nederland gezien. Ik heb daar met veel plezier gewerkt. Bij mijn afscheid kreeg ik een cheque van 450 euro voor BleekerFoundation." Nu werkt Cecilia als CRA (Clinical Research Associate) bij Quintiles, een CRO (Clinical Research Organisation). Zij monitort ziekenhuizen om te controleren of het protocol dat bij het gebruik van medicijnen moet worden gevolgd, correct wordt gehanteerd.

En thuis...?

Ze is nog maar net in Amsterdam als ze Ed Bleeker leert kennen. Al gauw gaan ze samen wonen en niet lang daarna trouwen ze. Haar oudste zoon komt naar Nederland en wordt liefdevol opgevangen door Ed, die hem heel geduldig woord voor woord Nederlands leert en hem door de middelbare school heen helpt. Twee jaar later wordt haar tweede zoon geboren. "Mijn ouders waren vorig jaar zomer hier. Toen zei mijn vader dat hij spijt had van zijn reactie destijds en dat hij vond dat ik een beter mens was dan hij. Ik kreeg er kippenvel van. Zelf had ik door de jaren voldoende afstand genomen om te zien dat ze niet beter wisten. Ik kon het hem van harte vergeven. Weet je wat zo bijzonder is? Vergiffenis is een cadeau dat je jezelf geeft."

Actieplannen BleekerFoundation

Zomer 2016

Twee radiostations in Kameroen zenden een programma uit met seksuele voorlichting.

November 2016

Een vijfdaagse campagne voor tienermeisjes in het zuidwesten van Kameroen met aan de cultuur aangepaste seksuele voorlichting, bewustwording van het belang van een goede (beroeps)opleiding en toegang tot gezondheidsdiensten voor tieners en tot communicatiemiddelen, workshop 'keuzes in het leven.' Hierna opent de Foundation het eerste centrum voor gezondheidsvoorlichting in de regio Zuidwest van Kameroen. In dat centrum vindt vervolgens een driedaags seminar plaats voor ouders, directies van basis- en voortgezet onderwijs, van ziekenhuizen en voor lokale politici. Het accent bij het seminar zal liggen op de gevolgen van tienerzwangerschappen voor de maatschappij en voor de meisjes. De deelnemers krijgen ook voorlichting over anticonceptie en hoe de bescherming tegen HIV en andere soa's in de praktijk werkt. Voor tienermoeders is er een voorlichtingsproject over het belang van een opleiding die hen economisch onafhankelijk maakt. Kandidaat-deelnemers worden opgespoord in samenwerking met kerken, kindertehuizen, gemeentelijke initiatiefgroepen, ziekenhuizen en vertrouwenspersonen op scholen. In september beginnen vijftientig tienermoeders een schoolopleiding.

Cecilia kan alle hulp gebruiken bij haar campagnes voor tienermoeders. Wil je haar steunen of als club een donatie doen, kijk dan op haar website www.bleekerfoundation.org. Of stuur een mail naar: info@bleekerfoundation.org.

Cheque en boeken voor VoorleesExpress

Verpakt in een aantal voorleesboeken kregen Marian Kemper en Mariska van Elst, beide van Koppel (Welzijn en Kinderopvang) een cheque van € 2000,- voor steun aan het project De VoorleesExpress in Epe. Het geld was bijeengebracht door club Hattem-Epe SHE, die er ook nog een grote stapel voorleesboeken aan toevoegde.

Clublid Annemieke Dijkstra is vrijwilliger bij de VoorleesExpress. Daardoor is de club zeer nauw betrokken bij het project waar SHE zich voor drie jaar aan heeft verbonden. “Omdat ik door mijn werk als logopediste weet hoe belangrijk een goede taalontwikkeling is voor het leren lezen, was ik direct enthousiast toen ik hoorde dat er plannen waren om ook in Epe te starten met de VoorleesExpress,” aldus Dijkstra. Er is een grote groep van laaggeletterden in ons land, zowel autochtone als allochtone Nederlanders. En 20 % van de kinderen verlaat de basisschool met het leesvaardigheidsniveau van een groep-6 leerling. De VoorleesExpress stimuleert de taalontwikkeling en verrijkt de taalomgeving thuis. Gedurende twintig weken komt een vrijwilliger op een vast tijdstip bij een gezin voorlezen aan kinderen in de leeftijd van 2 tot 8 jaar. Er wordt op een interactieve manier voorgelezen. Ook bezoeken ze samen met het gezin de bibliotheek. Het is de bedoeling dat de ouders het voorleesritueel overnemen en voortzetten. De VoorleesExpress bestaat dit jaar tien jaar en is al op 101 locaties actief. In Epe is de VoorleesExpress afgelopen januari van start gegaan met 18 enthousiaste vrijwilligers, drie coördinatoren en vijftien voorlezers voor evenzo veel gezinnen.”

Annemieke Dijkstra
club Hattem-Epe SHE

Op de foto v.l.n.r. Conny Visschers (SHE), Annemieke Dijkstra (SHE), Wilma Blankvoort (Voorzitter SHE), Mariska van Elst en Marian Kemper.

Schaatsuitje voor Haagse kinderen

Club 's-Gravenhage organiseerde op zondag 20 maart een schaatsuitje voor dertig kinderen, samen met de stichting 'Laat ze maar lachen'. Deze stichting organiseert uitjes voor kinderen bij wie dit door hun thuissituatie niet mogelijk is. Ze benaderen de ouders van de kinderen via bestaande organisaties die met de doelgroep werken, zoals de Voedselbank en jeugdinstanties.

Jet Vlietstra en Wil van der Lans van club 's-Gravenhage organiseerden, dit jaar voor de zesde maal, het kinderfestijn samen met vrijwilligers binnen en buiten onze club. Zij reserveerden de baan, de schaatsen, speciale 'schaats-krukjes' voor de beginners, vrijwilligers die helpen bij het schaatsen, begeleiders tijdens het vervoer en buiten de schaatsbaan en regelden een op de kinderen afgestemde lunch. Het was een zeer geslaagde zondag. De kinderen waren zeer enthousiast. Dit jaar hebben we het schaatsuitje gefinancierd door het organiseren van twee 'Mad Hatter teaparty's' in de hoedenwinkel van Berry Rutjes, president van onze club. Berry vertelde haar gasten over wat Soroptimisten doen en voor welk goed doel deze teaparty was. Vervolgens was er thee voor de aanwezigen en werden er hoeden gepast.

Anemone Linthorst
club 's-Gravenhage

Vijfentwintig jaar 'In en Om' met macarons en mensenrechten

Voorburg/Rijswijk e.o., Wassenaar e.o., Zoetermeer e.o. en Gouda, organiseert al 25 jaar bijeenkomsten ter gelegenheid van de Dag van de Rechten van de Mens. Het was een extra feestelijke bijeenkomst met gele en blauwe macarons. De jaarlijkse cheque ging naar MOC Schilderswijk, een digitaliseringsproject voor ouderen.

Onze gast was Egbert Myjer, tot 2012 rechter bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. We denken altijd aan 'andere' landen, waar tegen klachten worden ingediend. Maar ook Nederland is al 85 maal veroordeeld. Dan gaat het om heel concrete dingen, zoals het niet toelaten van anonieme getuigen in het strafrecht. En de wet BOPZ, die de rechten van cliënten beschermt bij dwang in de zorg, is er gekomen na een uitspraak van het Hof. De Raad van Europa sloot in 1950 een verdrag naar aanleiding van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Het Hof werd in 1959 opgericht. Daar kunnen mensen uit de 47 aangesloten landen klachten indienen tegen de mensenrechten. Het Hof behandelde tot nog toe 60.000 zaken. Slechts 5% van de klachten werd ontvankelijk verklaard. Het zijn kleine tot zeer grote zaken. Van een pastoor in Tilburg die om 7.15 uur 's ochtends de kerkklokken wilde kunnen luiden (ongegrond verklaard) tot de veroordeling van de staat Polen, omdat ze een geheime Amerikaanse gevangenis op hun territorium hadden toegelaten, waar gemarteld werd. De lezing gaf een goed inzicht in de werkzaamheden van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Het was een waardevolle invulling van ons 25-jarig jubileum.

Etjen Modderman
club Wassenaar e.o.

Tijdens 'In en om' werd afscheid genomen van Will Jacobs (rechts) en Eva Huineman (niet op de foto), jarenlang bestuurslid van de samenwerking.

Tekst en foto:
Manuella Nering Bögel

TIPBOEK HELPT LEDEN MET UITBREIDING CLUB

Binden en boeien van leden hoog op Unie-agenda

De Extension Commissie, verantwoordelijk voor het binden en boeien van leden, is begonnen met regionale bijeenkomsten voor kiescommissies van clubs. Doel is hen te helpen bij het vinden van nieuwe leden, maar ook bestaande leden te blijven boeien (zie ook pagina 36). Om dat mogelijk te maken is de Extension Commissie in oktober vorig jaar uitgebreid en zijn er per regio coördinatoren benoemd. Binnenkort verschijnt er een Tipboek met tips & tricks voor het binden en boeien van actieve leden.

Op 23 april was de eerste regiobijeenkomst voor 21 vertegenwoordigers van clubs uit de regio's zuid-west en zuid-oost bij Chrisje van Beers in Zaltbommel. Manuella Nering Bögel, lid van de Extension Commissie en club De Bilt-Bilthoven, benadrukt dat niet alleen in Nederland, maar ook in Europa het 'binden en boeien van actieve leden' hoog op de agenda staat. Alice Hilbers, lid van club Zutphen, vertelt over enkele communicatiestrategieën en het belang van het verhaal. Hoe vertel jij een verhaal? Zij nodigt ons uit om met de buurvrouw ervaringen uit te wisselen over de eigen club. Waarom ben jij lid? Wat betekent het lidmaatschap voor jou? Wat vind je bijzonder aan je club? Verrassend is dat elke club dingen toch net even anders doet en het leerzaam is om dit met elkaar te delen. Alice nodigt ons vervolgens uit om hier 'verhalen' van te maken. Immers, vrouwen zoeken warmte op en houden van verhalen: "Wij lopen op zonne-energie". Door deze verhalen aan elkaar te vertellen maak je de ander deelgenoot van wat jou bezighoudt. Wel waarschuwt ze er voor dat jouw verhaal ook ruimte geeft voor en aansluit bij het verhaal van de ander.

Stapstenen

In het tweede deel van de workshop leren we te 'pitchen': wat vertel jij over het Soroptimisme? Aan de hand van de vier kernwoorden: Kenmerken, Nut, Voordeel en Bewijs (KNVB) onderzoeken we wat het Soroptimisme voor jezelf en voor de maatschappij betekent. En dat is niet weinig... het is bijzonder en motiverend om hierin elkaars ervaringen en avonturen te horen! Alice benadrukt het belang van het gebruik van 'stapstenen' om andere vrouwen erbij te betrekken. Vrouwen houden van een laagdrempelige benadering. Ineke van Hofwegen, assessor van het Uniebestuur, illustreert

dit mooi met het idee van haar club Zwolle, die ter ere van de tachtigste verjaardag kleine diners organiseerde waarbij drie Soroptimisten elk een niet-Soroptimist uitnodigden om samen te eten. Dit leverde veel aspirant leden op. Ook versoepelde de club de toetredingsvoorwaarden. Verder organiseert de club 'open avonden' waar niet-Soroptimisten voor worden uitgenodigd. Hierop aanhakend gaf Alice ook de tip om als club na te denken om clubavonden eens anders te organiseren: geef ruimte aan creativiteit in plaats van procedures.

Eerste Carels Tuindag succes ondanks hagel en rukwinden

De weersvoorspellingen beloofden niet veel goeds voor zondag 24 april. Desondanks waren de vrijwilligers van club Twente al vroeg in de weer in de tuin van Landhuis Hotel Restaurant Carelshaven voor de opbouw en inrichting van Carels Tuindag. Een evenement dat dit jaar voor het eerst werd georganiseerd en waarvoor een aantal regionale ondernemers op het gebied van planten, zaden, tuinornamenten en keramiek een kraam hadden gehuurd, maar ook deelnemers aan de maandelijkse streekmarkt waren.

Ondanks hevige hagelbuien en rukwinden kwam er een flink aantal bezoekers op het evenement af. Zij konden in de gelukkig ook talrijke zonnige momenten volop genieten van al het moois dat werd aangeboden. Daarnaast was er een aantrekkelijk programma om de kinderen bezig te houden. De opbrengst, ruim € 5.000,- voor het project 'Ieder kind met vakantie' was groot genoeg, om de aanwezige Soroptimisten met een warm gevoel aan tafel te laten gaan in het restaurant van Carelshaven waar Alco van Berkel speciaal voor deze gelegenheid voor een heerlijk aspergemenu had gezorgd. Club Twente is haar sponsoren, de deelnemers en Alco en Eveline van Berkel van Carelshaven veel dank verschuldigd voor hun deelname en inzet. Dank zij hen en de inzet van bijna alle Twentse Soroptimisten kan er weer een flink aantal kinderen van de zomer op ponykamp in Markelo.

Mary Verdam
club Twente

Podium Almeers Talent: € 8.000,- voor Syrië B2S

Club Almere had op 9 februari een spetterend benefietconcert in de Schouwburg Almere: Podium Almeers Talent. Deze avond heeft € 8.000,- opgeleverd voor Syrië 'Back to School'.

Met bijna vierhonderd verkochte kaarten was de grote zaal van de Schouwburg goed gevuld. Het publiek bleek vooral de variatie erg te waarderen. Van rap tot opera en van cabaret tot jazz; Podium Almeers Talent 2016 had een enorme diversiteit aan Almeerse talenten. Hoogtepunt was een spetterend optreden van zeven Syrische musici, vanuit diverse asielzoekerscentra in Nederland. Ook Jörgen Raymann en Marietta Petkova leverden een fantastische bijdrage.

Er volgt zeker een tweede editie, want er is veel meer talent in Almere dan op één avond kan optreden. Op onze Facebook pagina kun je meer zien: Podium Almeers Talent. Ook kun je ons volgen op Twitter @AlmeersTalent en de website: www.podiumalmeersta-lent.nl. Deze zomer wordt een lipdub in Almere met de artiesten georganiseerd en krijgt dit evenement een tweede editie. Voor meer informatie: neem contact op met club Almere: almere@soroptimist.nl.

Cora Janssen
club Almere

Foto: Monavid Fotografie

Maak kennis met botanisch tekenen

Voor zaterdag 30 juli nodigen we jullie uit deel te nemen aan de workshop botanisch tekenen in de Hortus te Leiden. Je maakt kennis met alle aspecten van deze eeuwenoude traditie van het exact weergeven van planten ten behoeve van de wetenschap en ter decoratie.

Anita Walsmit Sachs, internationaal bekend botanisch kunstenaar en lid van club Scheveningen, leert je de noodzakelijke grondbeginselen van dit aspect van de tekenkunst, met name observatie en tekenvaardigheid. De dag begint met om 10.00 uur met een rondleiding door de Hortus, een van de oudste botanische tuinen in Europa en een heerlijke lunch. Vanaf 13.00 tot 15.30 uur gaan we aan de slag met het tekenen. De opbrengst van deze workshop komt ten goede aan de Stichting Ruggensteuntje Indonesië. SRI biedt mensen op Bali en Java een ruggensteuntje middels scholing van kinderen en steun aan kleine zelfstandigen. Deze stichting werd in 2011 opgericht door leden van club Den Haag. De kosten voor deze workshop zijn € 90,- per persoon inclusief tekenmaterialen. Het minimaal aantal deelnemers is vijftien en het maximaal aantal is twintig. U kunt zich rechtstreeks opgeven via de website van Anita: www.anitawalsmitsachs.com

Maaïke Tiemstra en Anita Walsmit Sachs
club Scheveningen

Tekst: Petra Petersen
Foto: Ingrid Blaauw

'GRAND OLD LADY' PAKT UIT TIJDENS LUSTRUMJAAR

Een jaar lang feest in Zwolle

Ze mag dan tachtig jaar oud zijn, club Zwolle sprankelt als nooit te voren. De club heeft er een heel jaar voor uitgetrokken om deze mijlpaal te vieren, van 30 september 2015 tot 26 september dit jaar, samen met ieder die het wil. Als een van de oudste clubs in Nederland is deze grand old lady van het Nederlands Soroptimisme nog 'alive and kicking' zoals dat heet.

Wat vrouwen centraal staan in het programma zal niemand verbazen. En Zwolle heeft dat heel creatief aangepakt: in september een lezing en rondleiding met Ans Markus, in januari een workshop over verschillende schildertechnieken rond vier krachtige beeldend kunstenaressen onder wie Frida Kahlo en Kathe Kollwitz en rond Koningsdag een benefietvoorstelling met Ekaterina Levental. Daarnaast was er het traditionele 'Diner voor 6'. Dat is aangegrepen om nieuwe leden te werven: elk lid nam een vrouw mee voor wie het Soroptimisme interessant kan zijn. "Als vervolg hierop houden we op 1 juni een informatieavond voor zo'n twaalf vrouwen die belangstelling hebben getoond," vertelt president Petra Petersen.

SORTalk

Als klap op de vuurpijl staat op 24 september een spetterende SORTalk op ons programma. Met een knipoog naar het concept van de TEDx

24 september: SORTalk

met onder anderen:

- Margriet Brandsma, *journalist*
- Els Kloek, *historica, schrijver van 1001 Vrouwen*
- Rahma El Mouden, *directeur MAS Dienstverleners*
- Naima Tahir, *mensenrechten jurist, schrijver*
- En de Classic Young Masters!

Voor meer informatie:
zie www.soroptimistclubzwolle.nl

organiseert de club haar eigen SORTalk met spraakmakende krachtige vrouwen die hun verhaal vertellen (zie kader). "Onze friendshiplinks vergeeten we natuurlijk ook niet", voegt Petra toe. "In mei komen onze zusters uit Hannover, Taunton, Worchester, Horsens en Timisoara over. Met hen gaan we feestvieren en ook in gesprek over de vraag: Are we empowering Soroptimists? onder leiding van de president elect Sl. "Toch handig als je haar in je club hebt", zegt vicepresident Jeanette Horlings-Koetje met een knipoog. De club wil in het lustrumjaar het Soroptimisme in Zwolle en omstreken beter op de kaart zetten. De club wil de stad een beeld aanbieden van een krachtige vrouw. En zo het imago van het Soroptimisme als netwerk van krachtige en professionele vrouwen versterken. "We willen het beeld financieren door sponsoren aan ons te binden, die het idee een warm hart toedragen," legt Petra uit. "Het is spannend of het lukt het benodigde geld bij elkaar te krijgen", aldus Jeanette, "Maar het zou echt geweldig zijn als het lukt". De lustrumcommissie wil dit lustrumjaar vooral de talenten van leden aan hun trekken laten ko-

Kick off van het lustrumjaar op 30 september: Luida Boelema en Marja Honing ontkurken de fles.

men. Daarnaast moet er geld worden opgehaald voor het project 'Vrouwen coachen meiden' en mag de club er financieel niet onder lijden". Petra: "Het begrip 'verdienmodel' is een gevleugelde uitdrukking geworden dit jaar". En er is er al veel geld opgehaald: de eerste vijf coachingstrajecten voor meiden die het nodig hebben, zijn al een feit. "De ambitie is om acht van zulke trajecten te financieren, één voor elke tien jaar van ons bestaan", vult Jeanette aan.

Margit (Meg) van Hoeve

Geboren

28 juli 1951 in Semarang

Kinderen

Een dochter en een zoon

Hobby's

Vijf ritmes

Opleiding

1970

Gymnasium Alpha,
Overveen en Wassenaar

1971-1978

Nederlands Recht, RUL

2007-2011

School voor Zijnsoriëntatie,
Utrecht

Werk

1978-1980

Advocatuur, algemene praktijk,
kantoor Mrs La Gro

1980-1998

Nationale Nederlanden, be-
leidsmedewerker, HR functies

1999-2010

ING, diverse HR functies

2012-heden

Initiatiefnemer Denktank Eigen
Regie, Visieontwikkeling Eigen
Regie

2013-heden

Directeur/eigenaar Bijzondere
Banen voor werkzoekenden met
een beperking

2015-heden

Adviseur Wij Staan Op! Bewe-
ging van tien jongvolwassenen
met een beperking

En verder:

Voorzitter landelijke werkgroep
Syrië 'Back to School'

Lid van

Club Gouda e.o.

Auteur: Simone Lensink

Foto links: Frank Beeren

BOOSHEID LEIDT TOT GROOT SUCCES SYRIË 'BACK TO SCHOOL'.

Meg van Hoeve: 'Opeens zag ik wat wèl gedaan werd'

Er is in Nederland waarschijnlijk geen Soroptimist te vinden die niet heeft gehoord van het project Syrië 'Back to School'(B2S). Door de inzet van tientallen clubs en zo'n 2.500 leden is inmiddels ruim driehonderdduizend euro opgehaald, waarmee in Turkije schoolvoorzieningen zijn gerealiseerd voor Syrische vluchtelingenkinderen.

et begon met de boosheid van Margit van Hoeve, lid van club Gouda. "De oorlog in Syrië was al een paar jaar aan de gang. Ik zag de beelden van verwoeste steden en wanhopige vluchtelingen op tv en het leek alsof niemand te hulp schoot. Ik realiseerde me dat ook wij als Soroptimisten langs de kant stonden. Terwijl wij bij uitstek een maatschappelijke rol hebben. De ingewikkeldheid van een situatie mag geen excuus zijn om niets te doen. Ik wil niet degene zijn die over vijf jaar terugkijkt en moet concluderen: ik heb er niets aan gedaan." Op een clubavond kreeg zij ruim de tijd haar emoties uit te spreken. "Jongens, dit kan niet," zei ik. Waarop onze voor-

zitter, Marleen Kroes, zei: "Als je er zo over denkt, waarom ga je dan zelf niet iets doen?" "Kennelijk werden daardoor allerlei antennes uitgezet: Ik zag en hoorde ineens wat er wèl gedaan werd en door wie. Ik hoorde op de radio over het werk van Unicef in Turkije en Jordanië en had meteen het gevoel dat hier een combinatie mogelijk was. Maar ja, hoe kom je daar bin-

nen? Gelukkig bleek Unicef dichterbij dan gedacht, Ingrid Visscher, één van de directieleden, is Soroptimist. Toen ik daar achter was, zaten we binnen twee weken aan tafel."

Rekensommetje

Het begin was niet eenvoudig. Om een partnerschap aan te gaan met Unicef, moesten afspraken worden

'Ik hoop echt op een spetterend einde!'

Foto: Karin van de Kar

We gaan door!

Onderwijs voor kinderen van Syrische vluchtelingen in Turkije. Dat was het doel toen drie jaar geleden de samenwerking startte tussen UNICEF NL en de Soroptimisten in Nederland. Onder de vlag Syrië 'Back to School' (B2S) zou per jaar € 100.000,- aan UNICEF beschikbaar worden gesteld voor scholen en leermiddelen in Turkije. Inmiddels is de doelstelling van drie ton gehaald, maar dat is geen reden om achterover te leunen. Ook de komende jaren is geld nodig om te voorkomen dat de vluchtelingenkinderen een verloren generatie worden. Met ingang van het komende schooljaar zijn er nieuwe, betere scholen in de kampen en daar buiten. De nadruk komt nu te liggen op het borgen van onderwijs in de toekomst.

Meer informatie:
syrieback2school.weebly.com

Het projectteam in gesprek met Lieke van der Wiel van Unicef over de voortgang van Syrië 'Back to School'.

vastgelegd en wederzijds aan een aantal eisen worden voldaan. "Zo moesten wij een minimum bijdrage van € 100.000,- per jaar garanderen. Ik heb een simpel rekensommetje gemaakt. We hebben in Nederland 100 clubs, dat betekent dus duizend euro per club. Dat zou toch moeten kunnen... En dat dan over een periode van drie jaar, daarmee werd het behapbaar. Aan de andere kant wilden wij zekerheid over de toegang tot onderwijs voor meisjes, en wilden we inzicht in de organisatiekosten, zodat we duidelijk konden zijn over het ontbreken van 'strijkstukken.'" Meg realiseerde zich dat ze een aantal Soroptimisten om zich heen moest verzamelen om de kar mee te trekken. "Ik ben begonnen bij onze regiocoördinator, Dietlindt Seijssener, die ik niet persoonlijk kende. Zij is sindsdien mijn maatje. Een dergelijk complexe problematiek, die bovendien niet sexy of aaibaar is, zorgt er

snel voor dat mensen denken 'wat ik doe helpt toch niet'. Het was daarom de kunst om tot een project te komen waarbij iedereen het gevoel heeft dat onze bijdrage er toe doet."

Tastbaar

"Ik was blij dat ik de gelegenheid kreeg om op de Wintervergadering van 2014 een oproep te doen, waarop op diezelfde dag al 45 clubs positief reageerden. Uiteindelijk hebben zich 80 clubs achter het project geschaard. Daarbij was de steun die we steeds van het Uniebestuur kregen onmisbaar. Dietlindt en ik zijn begonnen met een landelijke werkgroep met commissies die een taak hadden bij het uitzetten van het project in de clubs. Maar het beste werkte toch het persoonlijk brengen van het verhaal in de clubs; antwoord geven op vragen en duidelijkheid verschaffen over de manier waarop het geld wordt besteed. Dat betekende dat we vrij precies wilden weten waar het geld naartoe gaat. Het moest tastbaar

zijn voor iedereen die zich hiervoor inzet. Identificeerbare informatie is belangrijk om mensen mee te krijgen. Een onverwacht effect van het project is de verbinding die ontstaat: in de clubs, met de samenleving, met andere Unies, reacties op de sociale media zoals Twitter en LinkedIn waardoor clubs elkaar steunen. Er ontstond een dynamiek die ik voorheen niet kende. Veel leden voelen zich niet alleen verbonden met B2S maar ook met clubs die op hun eigen manier actief zijn. En die verbondenheid is ook nodig om het project te laten slagen."

Is het bereiken van de € 300.000,- een eindstand? "Nee zeker niet! Het zou toch zo mooi zijn als we vier ton binnenhalen. Er zijn clubs die nog allerlei activiteiten hebben gepland, dat gaat door. Ik hoop echt op een spetterend einde." Meg is de afgelopen twee en een halfjaar zo'n beetje full time met B2S bezig geweest. Haar huis is opslagplaats voor folders, posters en alle andere promotiematerialen. Dat zal tot eind dit jaar zo blijven.

SOROPTIMISTEN MEER BETREKKEN BIJ ACTUALITEIT

'Dames doen Duurzaam' gaan voor betere leefomgeving

De Unie heeft de wens uitgesproken om Soroptimisten meer te betrekken bij de ontwikkelingen in onze samenleving. Zij wil dat bereiken door community's of expertgroepen op te zetten, die een bepaald thema en probleem in dat themaveld behartigen. Deze thema's zijn afgeleid van de SI doelstellingen, zoals bevorderen van gezondheid, onderwijs, veilig voedsel en water. De vijfde doelstelling is vrouwen te betrekken bij duurzame ontwikkeling en het verminderen van de gevolgen van klimaatverandering. In de werkconferentie van november hebben we al met groepjes geoefend en een twitterbericht gemaakt als advocacy.

Doel van de community's is dat Soroptimisten door hun deskundigheid en belangstelling een voorbeeld kunnen geven. En als deelnemer krijg je tegelijk een kans om verbindingen te leggen met Soroptimisten van andere clubs en de naamsbekendheid van het Soroptimisme te vergroten.

Hoe gaan we dit invullen:

A) Bewustwording vergroten via onze website, De Soroptimist, andere kanalen, bijvoorbeeld rond keuzes over aankopen (keus aan de kassa), tips, duurzame initiatieven bekend maken, verhalen van vrouwen, links naar milieusites (milieucentraal, klimaatklappers), jongeren en scholen.

B) Werken aan pleitbezorging: richting politiek van lokaal tot nationaal, bijvoorbeeld vragen om visie, verbetering van wet- en regelgeving, duidelijk effect van producten vragen, statiegeld op plastic propageren.

C) Acties: bepaalde producten boycotten, fondsenwerving voor duurzame projecten voor vrouwen (zoals educatie, gebruik van zonne-energie en/of herbebossing), boycot plastic verpakkingen, duurzaam beleggen, afval scheiden, producten uit eigen streek. In de uitvoering kunnen we naast Soroptimisten andere partners betrekken zoals de NVR, VVAO,

Vrouwen van Nu, Zontas en andere serviceclubs, milieu organisaties, ministerie van I&M en EZ. We starten zomer 2016 met een pilot van een jaar. Het is de bedoeling kosten-neutraal te werken, vergaderen in huiskamer, overleggen per mail. We gaan onderzoeken of de overheid specifieke acties/producten (mee) wil financieren. Na een jaar rapporteren we aan de programmacoördinator van de Unie. Resultaat van de expertgroep is: adviezen en suggesties aan Unie, clubs en leden over wat ieder/de club zelf kan doen om de leefomgeving duurzamer te maken. Het zou bijvoorbeeld mooi zijn als vijftig clubs zorgen voor zonnepanelen op vijftig scholen en daarna met die scholen samen zorgen voor zonnepanelen op scholen in een ontwikkelingsland (see solar, waterzuivering). Heb je belangstelling of wil je meer weten, neem contact op met Luc de Wit-Ybema, e-mail: dewit.y@home.nl, telefoon: (0592) 31 04 80 / 06 - 11 70 88 89.

Zonnig Vrouwenscala op Vrouwendag bij De Reestlanden

Op zaterdag 12 maart organiseerden wij voor de derde keer rond Wereldvrouwendag het Vrouwenscala de Reestlanden, een inspirerende workshopmiddag voor vrouwen. Aansluitend bij het landelijke project ging de volledige opbrengst van € 5.000,- naar Syrië 'Back to School' omdat we met z'n allen graag meewerken dat de Syrische vluchtelingkinderen weer 'gewoon' onderwijs krijgen.

Het organisatiecomité

Na de spetterende opening door burgemeester Roger de Groot en een inspirerend verhaal over ons goede doel van Legien Kromkamp namen ruim honderd vrouwen deel aan een van de twaalf workshops, variërend van Pech Onderweg tot een Klankschalenconcert. De middag was compleet verzorgd met een assortiment aan theesoorten, chocolaatjes met het Vrouwenscala logo, een high tea en een verloting in de pauze.

Als afsluiting was er nog een borrel, alles beschikbaar gesteld door onze sponsors! Gemotiveerd door de goede opbrengst en alle enthousiaste deelnemers hebben we de datum voor het volgende Vrouwenscala alweer geprikt: zaterdag 10 maart 2018. Iedereen is welkom!

Meer foto's zien van deze zonnige middag? Kijk dan op www.vrouwenscaladereestlanden.nl.

Henniëlle Dam-van der Duin
club De Reestlanden

De leden van club De Reestlanden hadden hun best gedaan en de heerlijkste taarten gebakken.

De Emilia Kroegenbridge

Op zaterdag 5 november 2016 is het weer zover. Dan houdt Soroptimistclub Batenburg 'Maas en Waal' voor de 18e keer de Emilia Kroegenbridge voor het goede doel in het sfeervolle centrum van Wijchen. Vanaf nu kun je je inschrijven, uitsluitend via de website: www.emiliakroegenbridge.nl. Deelname kost € 51,50 per paar (inclusief koffie met iets lekkers én lunch). Inschrijving is in volgorde van binnenkomst. Voor verdere informatie kun je terecht op onze website. De opbrengst is dit jaar bestemd voor: Stichting Stepping Stone Liberia, Stichting Meerwaarde Maas & Waal, als ondersteuning van hun project Kinderen koken voor ouderen, het Toverbaltheater voor het vervangen van delen van de technische installatie en stichting Elan Art, voor hun project Sprookje achter het ambacht voor vluchtelingen.

Yvonne van Leeuwen
club Batenburg Maas & Waal

De totstandkoming van een Groot Dictee

Op 17 maart 2016 organiseerde club Alphen aan den Rijn alweer voor de zevende keer het Groot Alphens Dictee. Nam kinderboekenschrijver-columnist Gerard van Gemert vorig jaar nog namens het toen begunstigde goede doel Circle4Life de opbrengstcheque in ontvangst, hij leverde dit jaar een mooie tekst.

Zijn verhaal beschreef in acht fraaie zinnen 'de totstandkoming van het dictee'. Hij wist met woorden als bijdehante linguïsten, relaxte scribent, barbecueën, pyrusoverwinning, louche etablissement, yahtzeeën, lcd-tv's, déjà vuutjes, chipolata-ijs en worcestershiresaus de gemeente gemiddeld 22,3 rode strepen te bezorgen. Burgemeester Liesbeth Spies las als altijd weer luid en duidelijk voor. En ook waren er weer de vaste entr'actes, de band Grijs Gedraaid en de verloting in de pauze. Nieuw was de stijlfoutenquiz. Met vijf zinnen van jurylid Gé Vaartjes, waarin je de stijlfouten moest onderstrepen. Het winnende team, MacLean, scoorde met gemiddeld 16,5 fout beduidend beter dan het totale gemiddelde en verdiende daarmee een boottocht met picknick over de Nieuwkoopse Plassen. De beste Alphenaar was ditmaal Arie van Rijn, met maar twaalf fouten. Maar de eerste prijs ging naar een Belgische deelnemer met maar drie fouten.

Marian Richardson
club Alphen aan den Rijn

Foto: Stephan Makatita

OP GYMPEN DOOR HET VN-GEBOUW OP ZOEK NAAR MINISTERS

CSW60: Hèt moment voor invloed op vrouwenrechten

In maart woonde Evelyn van Royen, onze inkomende president, als vertegenwoordiger van de Soroptimisten de zestigste bijeenkomst van de VN-commissie CSW60 in New York bij. CWS60 staat voor: sixtiest session of the Commission on the Status of Women. In dit artikel vertelt ze over haar ervaringen.

Tachtig Soroptimisten vanuit de hele wereld waren officieel aanwezig met een toegangspas tot het gehele VN gebouw. NGO's zonder consultatieve status bezochten rond het VN gebouw honderden workshops, lezingen en voorlichtingen over alle soorten van vrouwenrechten. Ruim 6.000 vrouwen op de vierkante kilometer, die discussies aangaan, best practises delen, inspiratie opdoen en contacten leggen in tien dagen. Het is tijd om te scoren, er staat iets op het spel. Nu is het moment om wereldwijd beleid te beïnvloeden, je stempel te drukken op internationale ambities. Maar hoe doen we dat?

Het proces is ieder jaar hetzelfde. In oktober stellen een aantal partijen een document op met een ambitie voor de toekomst. Alle 193 lidstaten buigen zich vervolgens over deze vier pagina's en er wordt nationaal besloten of men het eens is met de tekst, oneens of in andere bewoordingen wil zien. In januari komt er een vervolgdokument uit met de op- en aanmerkingen van alle lidstaten. In een klap is zichtbaar welk land welke veranderingen wil. Dat document van intussen 38 pagina's is het uitgangspunt voor een CSW bijeenkomst. Dan start elke NGO zijn analyse: wat moet er volgens ons per se in, welk land wil dat eruit en wie is het met ons eens. De tegenstanders gaan we proberen te overtuigen, met medestanders willen we een alliantie om sterker te staan. Tijdens de bijeenkomst start de zoektocht naar afge-

Met Irma Loemban Tobing en Joan Burke van club Paramaribo

vaardigden van landen en worden de taken verdeeld. Er wordt overlegd in de wandelgangen, tafeltjes worden bedekt met papieren, tablets en computers. De WhatsApp groep is onze communicatielijnen en wordt intensief gebruikt. "Ik heb hier de minister van Tunesië, hebben we die nog nodig voor iets?" "Kan iemand een afgevaardigde vinden van de Filippijnen, we willen een alliantie met hen". "Heeft iemand de speech van de Canadese minister opgenomen?" Het is hard werken, de hakken worden vervangen door gymmen.

Ik logeer in het YMCA en deel de badkamer met drie douches met tachtig vrouwen. Na één dag heb ik het opgegeven om te proberen een glimp van mezelf in de spiegels op te vangen voor ik de deur uitga. De Afrikaanse dames

nemen met hun feestelijke gigantische gewaden en nog grotere hoofddeksels alle spiegels in beslag. Ik heb haast. Om kwart over acht start de briefing en worden de taken verdeeld en pas tegen tien uur 's avonds ben ik klaar. In bed werk ik mijn verslag bij, twitter foto's naar het thuisfront en orden mijn visitekaartjes. Na tien uitputtende dagen is er consensus bij de 193 lidstaten. Donderdagnacht is er de blijdschap en het applaus. Niet alles is in het document gekomen zoals wij dat wilden, maar we hebben ook kunnen scoren. Doodmoe kom ik thuis. De volgende dag weer aan het werk en dat werk kan ik zomaar doen zonder sportschoenen aan!

Zomervergadering: Soroptimisten kiezen voor vooruitgang!

Tekst: Wanda Peters
Foto's: Karin van de Kar /
club Rhenen-Veenendaal

Meer dan driehonderd Soroptimisten kwamen op zaterdag 4 juni bijeen in het Van der Valk hotel in Veenendaal voor de Inspirada 2016, de zomervergadering van de Unie van Soroptimistclubs in Nederland, Suriname en Curaçao. Onder hen ook Irma Loeban Tobin-Klein van club Paramaribo, een Soroptimist uit Salzburg en – via skype – club Paramaribo. De dag deed zijn naam eer aan: Soroptimisten inspireerden elkaar – de inspiratie was tastbaar, ook tijdens de vergadering.

Zoals altijd werd er 's ochtends vergaderd. Soroptimisten vinden de vergaderingen vaak lang en saai - dat was nu geenszins het geval. Onze presidente Ingrid Blaauw inspireerde de zaal om de haverklap tot een lachsalvo tussen alle ernst door. De sfeer was positief en constructief. Maar eerst heette Gitte Niessen namens club Rhenen-Veenendaal, die de dag perfect had georganiseerd, iedereen welkom. "Als je maar om je heen wil kijken, zie je de veelzijdigheid." Deze visie lag ten grondslag aan de invulling die de club aan de dag had gegeven. Dat kwam tot uiting in het veelkleurige logo, het middagprogramma met keuze uit bewegen, geschiedenis, natuur en meer, maar ook tijdens de vergadering. Want, zo kondigde Gitte al aan: "Alle vlakken samen vormen een uiterst waardevolle diamant. Iedere Soroptimist is een vlak van een reuzendiamant. Wij zijn hier vandaag geïnspireerd om allemaal samen te komen voor zaken die er werkelijk toe doen."

Fotoshoot

De vergadering startte met ochtendgymnastiek. Om een leuke foto voor

Het huidige Uniebestuur, voor het laatst in deze samenstelling.

de openingspagina van de nieuwe website te maken mochten wij een minuutje enthousiast en instemmend kreten roepen – yeah, yes, ja - met bijbehorende armbewegingen.... Wij zijn benieuwd naar de foto! Die nieuwe website was een belangrijk onderwerp op de agenda. Mieke Allersma, assessor marketing en communicatie, deed verslag van het werk dat zij met hulp van een aantal andere vrouwen verzette in de afgelopen twee jaar en alle tegenslagen die zij daarbij hebben ondervonden. Mieke en penningmeester Marianne Reintjes onderbouwden gedegen dat de website meer moet gaan kosten dan begroot. Marianne legde vervolgens uit hoe de Unie er financieel voor staat. Er is een structureel te-

kort, en daarvoor moeten oplossingen komen, waaraan hard wordt gewerkt. Een lijst van mogelijke oplossingen werd gepresenteerd, waaronder: meer leden werven (het ledenaantal loopt terug), inkomsten genereren uit advertenties in De Soroptimist, het verhogen van de contributie, het verhuur van de vergaderruimte van de Unie en De Soroptimist over van gedrukt naar digitaal. Intussen is er een oplossing bedacht voor de komende jaren. Voorgesteld werd gedurende drie jaar de jaarlijkse afdracht per lid van € 4,50 aan het Algemeen Fonds (AF) en van € 1,- aan het Marie Muntendam Fonds (MMF) stop te zetten. Het AF heeft financiële ruimte en zal zelfs het financiële gevolg voor de MMF compenseren.

In vertrouwen vooruit

De raad van afgevaardigden nam alle voorstellen aan met overweldigende meerderheid van stemmen. De Soroptimisten willen vooruit. "Geen website is geen optie, we stellen ons vertrouwen in de Soroptimisten die het werk doen, met daarbij het verzoek om de leden zoveel mogelijk op de hoogte te houden van de ontwikkelingen", aldus een spreekster van club Bommelerwaard.

Vrijwillig vooruit

Het vinden van vrijwilligers voor de landelijke en regionale functies is een probleem. Gelukkig zijn er weer een aantal enthousiaste Soroptimisten benoemd, onder anderen de aankomend vicevoorzitter van het UB, Heleen Gansekoele van club Isalania. Maar de functie van assessor marketing en communicatie UB is nog niet vervuld vanaf oktober, evenals diverse andere functies. Daarom de oproep: zet je in voor het Soroptimisme – geef je op voor een van de (te!) vele vacatures. Via het bureauscruetariaat kun je een actuele lijst van vacatures opvragen. Zonder vrijwilligers geen serviceclub!

Ondernemend vooruit

Op diverse momenten deden creatieve Soroptimisten spontaan voorstellen om het Soroptimisme vooruit te helpen. Ondernemer Alice Hilbers van club Zutphen riep haar zusterondernemers op advertenties te plaatsen in De Soroptimist en zegde toe dat zelf te zullen doen, waarop twee andere Soroptimist-ondernemers haar

voorbeeld volgden. Uit de zaal kwamen constructieve voorstellen voor het wegwerken van het huidige tekort, zoals een eenmalige extra bijdrage van € 5,- per Soroptimist of een fondsenwervingsactie onder de leden in de vorm van een vrijwillige bijdrage voor de nieuwe website. Het UB beloofde deze voorstellen in overweging te nemen.

Een greep uit Soroptimistenacties en andere hoogtepunten:

- De toekenning van € 13.365,- aan tien projecten vanuit het Algemeen Fonds
- De 101ste verjaardag van Soroptimist Suzan Welleman van club Amsterdam Centrum-West, Soroptimist sinds 62 jaar!
- De toekenning van de Best Practice Awards aan club Rotterdam-Schieland voor hun actie Kitsch & Kunst voor Benefit for Girls, club Haarlem voor hun actie Haarlemse Hofjesbridgedrive voor Mikrokrediet voor moeders en club Haarlem-Kennemerland voor hun actie met fotograaf Koos Breukel voor Syrië 'Back to School'
- De toekenning van 'Soropsterren' aan clubs Apeldoorn en Bussum voor hun acties
- Het nieuws van het AF over de naderende invulling van de leerstoel Mensenrechten-educatie en de ondersteuning van jonge klassieke musiciennes
- De uitleg van de Arbitragecommissie over hun nieuwe aanpak: ondersteuning aan clubs met conflicten
- De aankondiging van club Den Haag van de Inspirada 2017 met een promotiefilm waar het enthousiasme van afspatte.

Inspirada 2016: zonnig, vrolijk en heel gezellig!

Insmeren tijdens de fietstocht langs de Grebbelinie.

Culturele wandeling door Veenendaal.

36 fietsen stonden er klaar voor evenzovele Soroptimisten.

De fietstocht ging langs het Valleikanaal.

De wandelschoenen aan voor de tocht in de Blauwe Kamer in Rhenen.

Even zoeken naar de goede bus voor de goede excursie.

Club Rhenen-Veenendaal bereidt het restaurant van het Van der Valkhotel voor op de ontvangst van 300 Soroptimisten.

De ijsverkoper deed goede zaken op deze warme dag.

Club Bergen op Zoom helpt Stichting Leergeld

Op dinsdag 12 april heeft Marianne de Rooij, vicevoorzitter van club Bergen op Zoom e.o. een cheque van € 2.350,- overhandigd aan Martien Franken, voorzitter van de Stichting Leergeld Bergen op Zoom. Dit mooie bedrag hebben we bij elkaar gebracht met een overheerlijk Zilt diner, waarvan op dinsdag 12 en woensdag 13 april ongeveer 110 personen hebben genoten in het nieuwe restaurant Bergsdiep aan de Blokstallen. Al een aantal jaren verzorgt onze club in het voorjaar een sfeervol Zilt diner voor het goede doel. Met hun aanwezigheid hebben de gasten ervoor gezorgd dat er een mooi bedrag overgemaakt kan worden aan de Stichting Leergeld. Deze stichting richt zich op het voorkomen van sociale uitsluiting van kinderen uit gezinnen met minimale financiële middelen. De club heeft het bedrag dat met deze fundraiser-activiteit is ingezameld uit eigen middelen verdubbeld.

Petra Stook - van Akkeren, club Bergen op Zoom e.o.

Regiobijeenkomst in Veendam

Club Stadskanaal/De Veenkoloniën organiseerde op 2 april de jaarlijkse Regiobijeenkomst. De vergadering werd gehouden in de Borgerswoldhoeve in Veendam. Aanwezig waren 22 afgevaardigden van de clubs Assen, Eemsum, Emmen, Friesland – Noord, Friesland Zuid – West, Friesland – Zuid, Groningen – Oost, Groningen – West, Isalania Zwolle/Kampen, Noordoostpolder en Stadskanaal/De Veenkoloniën. In de vergadering was er veel aandacht voor de stand van zaken rond 'Leeuwarden Culturele Hoofdstad van Europa' en het aanhaken daarbij door de 'Internationale SI Friendshipdays'. Verder werd er veel informatie tussen clubs uitgewisseld en werden projecten van de clubs besproken. Er werd van gedachten gewisseld over de vraag hoe we onze leden kunnen enthousiasmeren voor met name het landelijke en internationale binnen het Soroptisme. Ook landelijk kan men immers zoveel kennis en ervaring uitwisselen en internationaal kan men zoveel culturen leren kennen. Na de vergadering hebben de afgevaardigden uit de Regio gebruik gemaakt van het mooie lenteweekend en hebben ze een wandeling gemaakt in het park Borgerswold dat rond de Borgerswoldhoeve ligt. Tot slot volgde een gezellige lunch waarbij veel nieuwtjes en andere zaken uitgewisseld werden.

Alie Noorlag
club Stadskanaal/De Veenkoloniën

Vrouwendag met Vrouw&Co

'Het is geweldig al die vrouwen die verschillen. Dus zet jezelf nu maar op 1, maar wel met stip'. Hiermee eindigde het komische en leuke optreden van zanggroep Vrouw & Co op internationale vrouwendag. Vrouw & Co is een zanggroep, die met herkenbare teksten zingt over het leven. Alle ups en downs passeren de revue: vriendschap, verlies, zorg, relaties. Het zingen wordt gecombineerd met sketches en humor.

Club Zoetermeer e.o. organiseerde op internationale vrouwendag deze avond voor en door vrouwen, in restaurant theater 1892 in Zoetermeer. De avond begon met een lezing over internationale vrouwendag verzorgd door Paula Ouwens Nagell, voorzitter van club Zoetermeer. De avond werd afgesloten met een drankje en gezellig samenzijn. Er was een leuke mix van belangstellenden en Soroptimisten van omliggende clubs, zo was bijna de gehele club Gouda aanwezig om de avond mee te vieren. Hiermee komt het jaar thema van club Zoetermeer 'vriendschap en verbondenheid' extra mooi tot uiting.

Monique Koster, club Zoetermeer

Club- en regionieus

Geslaagde 'NL doet'-dag van club Assen

Op 12 maart 2016 was het weer NL doet, de dag dat vrijwilligers zich inzetten voor een sociaal project. Dit jaar heeft club Assen gekozen voor handen uit de mouwen op Nieuw-Graswijk, een nieuw woongebouw voor jonge mensen met dementie of niet-aangeboren hersenletsel.

Het tuinhuis en de border waren nog niet ingericht, een mooie klus voor ons. Vooraf kregen we goede informatie over Nieuw-Graswijk. Onder deskundige leiding van een hovenier hebben we daarna vele hortensia's, floxen, buddleja's en andere planten gepoot voor de pluktuin. Die moet een beleefstuin worden, een ervaringsplek waar mensen met al hun zintuigen de tuin kunnen beleven. Daarnaast hebben we het tuinhuis schoongemaakt en voorzien van gloednieuw genaaide gordijnen, kastjes mooi geverfd en het hele terras voorzien van potten vrolijke violen. De zon was ons zeer ter wille, we zaten nu al lekker buiten met de koffie.

Tot slot had de kok een lekkere lunch bereid. Het leuke van zo'n werkdag is dat we niet alleen kennis maakten met de bewoners en verzorgers en hun filosofie voor het huis, maar ook de band onderling konden opfrissen. Al spittend en vervend kun je elkaars lief en leed delen. Een aanrader om volgend jaar weer te doen!

Luc de Wit
club Assen

CARLA ATZEMA-LOOMAN LEERSTOEL MENSENRECHTENEDUCATIE KRIJGT VORM

‘Ik verheug me nu al op de inauguratie’

“Oh, ik kan me nu al verheugen op de inauguratie. Met heel veel Soroptimisten in de aula! Dan hebben we onze eigen hoogleraar. En dat een Soroptimist dat mogelijk heeft gemaakt en dat andere Soroptimisten dat voor elkaar hebben gekregen, geweldig!”

Deze enthousiaste woorden zijn van Barbara Oomen, lid van club Walcheren. Zij is hoogleraar sociologie van de mensenrechten aan de Universiteit Utrecht en dean van het University College Roosevelt in Middelburg. Ze is als voorzitter van de benoemingsadviescommissie nauw betrokken bij de ‘Carla Atzema-Looman leerstoel Mensenrechteneducatie vanwege het Soroptimisme’. Het is de officiële aanduiding van de bijzondere leerstoel die aan de Universiteit Utrecht wordt ingesteld uit de nalatenschap die het Soroptimisme in Nederland kreeg van Carla Atzema-Looman. Ook Soroptimisten Adrienne Vrisekoop (club Haarlem e.o.) en Marian Jongmans (club Utrechtse Heuvelrug) maken – met anderen - deel uit van de benoemingsadviescommissie. “Er is veel interesse voor. Ik ben al diverse keren gebeld over de advertentie”. Het instellen van een bijzondere leerstoel is niet in een achternamiddag geklaard, maar vraagt intensieve voorbereidingen. Barbara Oomen: “Je stelt een nieuwe leeropdracht in en dan volgt een nauwgezet onderzoek: gaat het om iets nieuws, is het geen doublure, is het nuttig. Maar al die fa-

Erfenis Carla Atzema-Looman

Carla Atzema-Looman was Soroptimist en lid van Club Rotterdam en van Haarlem e.o. Ze overleed in 2013 en liet haar vermogen van enkele miljoenen euro's en andere bezittingen na aan de Nederlandse Unie van Soroptimistclubs. Met een deel van die erfenis wordt de bijzondere leerstoel gefinancierd. Zelf was zij een actief voorvechtster van mensenrechten in het algemeen en vrouwenrechten in het bijzonder. In haar werk bij Heineken haalde ze diverse successen. Zo wist ze het voor elkaar te krijgen dat er een pensioenfonds kwam, ook voor vrouwen. En de collectieve particuliere ziektekostenverzekering voor alle personeelsleden kwam ook uit haar koker.

sen zijn afgerond en er is groen licht”. De advertentie wordt wereldwijd verspreid. “Het kan een internationaal iemand zijn, man of vrouw en niet noodzakelijk een Soroptimist. Maar eerlijk gezegd, als het een vrouw wordt dan pressen we haar natuurlijk wel om lid te worden. Nou ja, pressen... laat ik zeggen: stimuleren”.

Inbedden in onderwijs

De Carla Atzema-Looman leerstoel is gericht op mensenrechteneducatie. “Er zijn zeker wel initiatieven op dit gebied en er wordt ook van alles gedaan, maar het ontbreekt aan de structurele inbedding van mensenrechten in het curriculum van primair en voortgezet onderwijs en ook in opleidingen voor specifieke beroepsgroepen. Daarbij kun je denken aan lerarenopleidingen en beroepsonderwijs voor politie en jeugdzorg”. Dat wordt het werkterrein van de nieuwe hoogleraar. Wetenschappelijk onderzoek doen, publiceren, cursussen geven. Door het stimuleren en begeleiden van studenten en promovendi kunnen nieuwe onderzoeksgegevens beschikbaar komen als basis voor wetenschappelijke publicaties en vakpublicaties met een groot bereik. Maar de leeropdracht is veel breder dan de structurele inbedding van mensenrechten in het onderwijs. “Fondsen werven, een internationaal netwerk rond educatie van mensenrechten opzetten, en ook: seminars en publieksbijeenkomsten over deze onderwerpen houden, waarbij ook Soroptimisten welkom zijn”. Bij een leerstoel hoort nadrukkelijk het meten van resultaten en dat geldt natuurlijk ook voor de Carla Atzema-Looman leerstoel. Na vijf jaar – de duur van de leerstoel – wordt beoordeeld of de beoogde resultaten gehaald zijn. Heeft mensenrechteneducatie dan een aantoonbaar belangrijkere plaats in het Nederlandse onderwijs? Hebben internationaal gepubliceerde wetenschappelijke onder-

Barbara Oomen, hoogleraar mensenrechten

Barbara Oomen is zelf geen kandidaat voor de leerstoel. Op 1 augustus verhuist ze voor een jaar naar Florence. Daar gaat ze voor het European University Institute onderzoek doen naar mensenrechten in de Europese Unie, met name hoe gemeenten omgaan met de komst van vluchtelingen en wat de juridische verschillen zijn. “Mijn man, politicoloog, en onze drie zoons van 10, 12 en 13 jaar gaan ook mee. Het hele gezin aan de slag in Florence, hoe geweldig is dat!”. Eind vorig jaar kreeg Barbara Oomen de Verdraaid Goed Award van het Zeeuws Vrouwen Platform. Die prijs gaat naar een persoon of organisatie in Zeeland, die laat zien dat vrouwen in werk, gezin en samenleving gelijke kansen hebben. Het glazen beeld van een fiere, eigenzinnige vrouw staat prominent in haar werkkamer in Middelburg.

zoeksresultaten de kennis over mensenrechteneducatie vergroot? Zijn de bevindingen internationaal gedeeld? Hebben promotieonderzoek en andere onderzoeksprojecten geleid tot versterking van mensenrechteneducatie in Nederland?

Naamsbekendheid Soroptimisme

Barbara Oomen vult de lijst met doelstellingen aan: “En wordt het Soroptimisme door professionals en geïnteresseerd publiek in verband gebracht met mensenrechteneducatie? Is het gelukt om twee keer per jaar een publieksbijeenkomst over het onderwerp te organiseren, waarvan tenminste één toegankelijk was voor Soroptimisten?”

Dat afrekenen op doelen is belangrijk. Het geeft een stempel van kwaliteit en dat is weer van groot belang voor onze naamsbekendheid”. De Carla Atzema-Looman leerstoel wordt ingesteld voor vijf jaar, met een aanstelling voor twee dagen. Kosten: € 250.000,-. Daarnaast overwegen de Soroptimisten om een promovenda of promovendus aan te stellen om het vakgebied uit te beiden en voor de toekomst te borgen. Kosten: € 200.000,- per promovenda/promovendus. Bij succes van de leerstoel, af te meten aan de resultaten, zijn de Soroptimisten bereid om verlenging te overwegen.

ARIANE STRUYVENBERG — DE GROOT:

Young Girls netwerken anders dan Old Boys

Beschrijven wat Ariane Struyvenberg-de Groot beroepsmatig bezighoudt is tegelijk eenvoudig en lastig. Veelomvattend is in elk geval een passend woord. Zelf zegt ze het zo: “Ik kan iets moois betekenen in het verbinden van ondernemende vrouwen.”

Voor Ariane begon het ondernemersavontuur in 2006, na 22 jaar in de financiële dienstverlening gewerkt te hebben. Via een start-up vanuit Fortis, waar ze onder meer programmamanager was. In 2009 richtte zij 'Match & Mentor' op. Dit biedt onafhankelijke mentoring en begeleiding van minder ervaren ondernemers, man of vrouw. “Dat was voor een deel de weerslag van eigen ervaringen, maar vooral ook mijn ontdekking hoe waardevol het was bij vragen mijn netwerk te kunnen raadplegen. De volgende stap was de ontwikkeling van ruimere plannen gericht op 'matching'. “Die stap zette ik via het organiseren van een congres voor vrouwelijke ondernemers met personeel, met de titel 'Vooruit, Vrouwelijke ondernemers in beweging'. Dat was in december 2010, bij het ministerie van Economische Zaken. Ik had namelijk bij mijn zoektochten gezien dat er in de ondernemersnetwerken

weinig vrouwelijke ondernemers met personeel te ontdekken waren, terwijl ze natuurlijk wel bestonden! Dat bleek ook: honderdvijftig vrouwen kwamen hier op af. Er volgde nog een herhaling...”

Breed netwerk

Na dit congres ontstond bij Ariane de gedachte om vrouwen met verschillende werkachtergronden te verbinden. “Komend uit de zakelijke dienstverlening en inmiddels enige jaren ondernemer, ervoer ik zelf de waarde van een breed netwerk. Leren van en met elkaar en over de muren van je eigen organisatie kijken. Waarbij het verlaten van je 'comfortzone' je ook veel kan leren! “Dat weet ik sinds de switch na die 22 jaar loondienst als geen ander.” Tegen die achtergrond organiseerde Ariane het netwerkevent ZakenGolfster en eind 2011 een congres, gericht op vrouwelijke leiders in de zorg. Dit jaar komt het zesde!”

Young Girls Community

Arianes aandacht bleef niet beperkt tot de zorg. Het viel haar op dat er niet een soort van Old Girls Network bestond, als variant van die van de Old Boys. “Vrouwen hebben veel minder de neiging om te netwerken, mogelijk belangrijke contacten warm te houden, elkaar te helpen en business te gunnen. Netwerken is voor vrouwen anders dan voor mannen.” Aldus de conclusie van Ariane, die enig tegenwicht op zijn plaats achtte en daarom in 2013 de Young Girls Community opzette. Ze omschrijft de Community als de vrouwelijke vernieuwende variant van het OBN, bestemd voor energieke en enthousiaste werkende vrouwen van 30 tot pensioen. Met als insteek 'stimulerend, versterkend en zaken met elkaar doend'. Naast het congres voor vrouwelijke leiders in de zorg en ZakenGolfster kwamen het YGC Live Netwerkevent met een gevarieerd programma en SpeedEten.

“Daar stimuleer ik echt het zakelijke netwerken, nieuwe contacten leggen. Visitekaartjes uitdelen mag en hulp vragen ook”. Verder initieert Ariane een NetwerkBestuurdersDiner, dat speciaal bestemd is voor bestuursleden van verschillende typen vrouwennetwerken. Vergelijkbaar met ondernemers- en vaknetwerken vanuit grote bedrijven of universiteiten. Bijna zeventig vrouwen kwamen hier eerder op af, ook vanuit serviceclubs als Zonta, Rotary en Soroptimisten. Na een inspirerende peptalk van een topvrouw kunnen de deelnemers ervaringen en best practises uitwisselen. Het blijkt dat vrouwennetwerken veel gemeenschappelijke uitdagingen hebben, zoals instroom van jongere leden, voorkomen van uitstroom, vinden van nieuwe bestuursleden. “Bij de Soroptimisten zien we dit ook, net als het vinden van de juiste balans tussen vergaderen versus een 'leuk programma' en service versus netwerkinsteek. Bij mijn club in Zeist vergaderen we niet meer, want dat gaat per mail de leden rond. Vernieuwen is nodig wil je jonge nieuwe leden aantrekken. Mijn tips verder: ruim tijd in om elkaar beter te leren kennen via bijvoorbeeld een interactieve workshop, anticipeer op nieuwe instroom en voorkomen van uitstroom, benut de eigen talenten in plaats van altijd externe sprekers in te zetten, want veel is vaak al in eigen huis en tenslotte, bezoek ook andere clubs om ervaringen uit te wisselen.” “Verbinden van ondernemende vrouwen, daar kun je mij voor wakker maken,” besluit zij enthousiast. “Via mijn rol als meeting designer, netwerkfacilitator, moderator, dagvoorzitter, spreker of bemiddelaar voor sprekers en workshopbegeleiders of congresmentor.” Inderdaad, verbinden blijkt veelomvattend...

Soroptimini

CONGRES 17.11.2016

vrouwelijke

LEIDERS

in de zorg

'SUCCES
zonder
STRESS'

WEGENS
GROOT SUCCES
HERHAALD MET
VERNIEUWD
PROGRAMMA!

www.vrouwelijkeleidersindezorg.nl

Op bezoek bij

club Bennekom & Beekdal i.o.

Wel en wee van een club in oprichting

Tekst: Helma Nijssen, charterpresident

Foto's: Club Bennekom & Beekdal

Op 8 oktober is de Unie weer een club rijker, dan wordt SI club Bennekom & Beekdal geïnaugureerd. Een moment waarvoor alle Soroptimisten worden uitgenodigd. Wij vroegen de oprichters ons alvast een kijkje in de keuken te geven.

Terugblikken naar 2013: club Wageningen besloot al eerder om de leden-groei te vertragen: een aanwas van twee nieuwe leden per jaar. De club kent immers al zo'n veertig leden. Een splitsing van de club brengt pijnlijke herinneringen naar boven: bij de inauguratie van club Ede is destijds een groepje overgestapt. Het gemis van die leden heeft lange tijd als een rouwproces gevoeld. In mijn achterhoofd hoor ik het verzoek van de Unie-president om vooral rond te kijken naar nieuwe leden. Tegelijkertijd ... in deze regio wonen interessante vrouwen die van nature bevest Soroptimisten-elementen in zich dragen. Een eerste verkenning bij onze noaber-clubs roept wat aarzelingen op: wat als we in elkaars vijvers vissen. Uiteraard is dat geenszins de bedoeling en met heldere afspraken starten Hanke van Dam, Gonneke Hamers en ik onze eerste verkenningen. We wonen alle drie in Bennekom en zijn – na onze eerste inventarisatie – optimistisch. We geloven erin dat Bennekom eigen potentie heeft. Ondanks een

sterke Lady's Circle en Rotary-club. Op 3 kilometer van Ede, op 3 kilometer van Wageningen. We bespreken onze ideeën met Elske Renkema, lid van de extension commissie die ons later zal begeleiden. We leggen haar onze overwegingen voor en nemen samen het uitgebreide stappenplan voor nieuwe clubs door. "Een hele weg te gaan" merken we glimlachend op.

Keukentafel

We informeren de Unie over onze plannen en van hen krijgen we van harte het groene licht. In april 2013 is de eerste bijeenkomst met potentiële leden. Een geanimeerde avond rond de keukentafel, gevolgd door een tweede exercitie in mei. Dan, nog net voor de zomervakantie, volgt in juli de eerste officiële club-bijeenkomst. Tien vrouwen met een hart van goud en beperkte tijd vanwege volle agenda's, drukke gezinnen en een groot sociaal netwerk dat om onderhoud vraagt. We laten zien hoe je als club internationaal kunt samenwerken aan de positie van vrouwen en kinderen. Met elkaar bespreken we thema's als

vrijwilligheid en vrijblijvendheid, in- en externe drijfveren en de doelstellingen van het Soroptimisme. Enthousiasmeringen van het eerste uur vallen af om uiteenlopende redenen. Een begripvolle glimlach en tevens uitnodiging: 'als het jouw tijd is om je aan te sluiten staat de deur wagenwijd voor je open'. We groeien en slinken en zien heel wat prachtvrouwen aan ons voorbijtrekken. We raken in de knoop met een gelijkmatige leeftijd-opbouw en ervaren dat jonge carrièrevrouwen met kinderen regelmatig écht andere prioriteiten hebben. We focussen ons op diversiteit, de commissie die zich bezighoudt met ledenwerving organiseert met regelmaat voorlichtingsbijeenkomsten.

Kunstmarkt

Medio 2014 kiezen we een eerste bestuur en bepalen we met elkaar de contributie; de inkomsten daaruit reserveren we voor de inauguratie. Het bestuur kiest het thema verbinding: hoe kunnen we al die losse vrouwen tot een hechte eenheid smeden. Een inspirerende uitdaging! De eerste

Nienke, Liane, Greetje (zit), Maud, Koos, Alja, Coby (zit), Lian, Olga (zit), Esther, Krista, Ellen (zit), Helma (zit), Leontina, Petra, Ingrid (zit), Imke, Maya, Hella (zit), Gonneke, Baudina (zit), Corina, Fienke, Sarah, Annette, Herma (zit), Dorothé, Gita, Evelynne en Wilma (zit).

commissies worden in het leven geroepen en in de zomer van 2014 staan we op de kunstmarkt van Bennekom om fondsen te werven voor de Leemkuil: een centrum voor vluchtelingen en asielzoekers. De samenwerking is fantastisch. Gita van den Berg, onze Friese mentor en Elske Renkema dragen respectvol en met kennis van zaken bij aan dilemma's die we tegenkomen. We overbruggen tegenstellingen, onderkennen de kracht van verscheidenheid en verkennen het Waardenhuis. Zorgvuldig bouwen! Eerst lokaal met een knipoog naar het landelijke. Oppassen voor een overload, twee passen voorwaarts en één

terug; soms zelfs andersom. Medio 2015 lijken we door te groeien naar de application. En dan, om onverklaarbare redenen valt het ledenaantal terug en blijven we hangen rond de zestien aspiranten. We twijfelen even aan de haalbaarheid van een nieuwe club.

Knetterhard

De ledenwerfcommissie besluit om 'potentials' voortaan in groepjes van drie tot vier uit te nodigen. Met nieuw élan werken we knetterhard aan de werving. En met succes want rond december 2015 wordt de groei-spurt zichtbaar; we zien het aantal doorgroeien naar twintig, naar 22...

En anno vandaag naar 28. Op 7 april tekenden 25 vrouwen in een feestelijke sfeer de application; met nog drie vrouwen in de startblokken. We blijven ons focussen op verbinding: hoe kunnen we met elkaar bijdragen aan een goede onderlinge sfeer. Immers, dat zien we als dé basis om te kunnen bouwen.

Intussen hebben we drie keer een maatschappelijk café georganiseerd: een thema-avond om bewustwording te creëren. Over duurzame kleding, over eenzaamheid... Een inleiding gevolgd door een interactief deel over het thema. Leerzame avonden en een bedrag voor een training 'empowerment' voor vrouwen die onder de erbarmelijkste arbeidsomstandigheden werken in de naaiateliers van Bangladesh. Nu richten we ons op de inauguratie op 8 oktober als 102^e Soroptimistclub van de Nederlandse Unie. We kijken ernaar uit om die samen met velen van jullie te kunnen vieren.

Inauguratie club Bennekom & Beekdal

De inauguratie van SI club Bennekom & Beekdal is op 8 oktober in De Beken, Nieuwe Keijenbergseweg 172 in Renkum. Alle clubs ontvangen hiervoor nog een uitnodiging. Wie wil volgen hoe het verder gaat met de voorbereidingen kan dat doen via Facebook: zoek op Soroptimistclub Bennekom&Beekdal i.o. Mailen met de club kun je via Bennekom@soroptimist.nl.

Renkum
8 oktober
2016

Lintje voor pionier in professio nalisering van bèta-onderwijs

27 januari 2016. Op de Universiteit Twente vindt de conferentie Twents Meesterschap plaats. In de zaal een paar honderd docenten en bestuurders van scholengemeenschappen in het primair en voortgezet onderwijs. Dan betreedt burgemeester Onno van Veldhuizen van Enschede het podium en vraagt Henny Kramers en echtgenoot Wim naar voren te komen. De reden van zijn komst laat zich raden..

In zijn toespraak kwalificeert de burgemeester Henny als iemand die zich geruime tijd ten bate van de samenleving heeft ingespannen. Het grootste deel van haar leven heeft zij zich ingezet voor de professionalisering van het bèta-onderwijs. Zij is hiervoor diverse keren onderscheiden: is Lid van verdienste van de NVON, erelid van de Sectie Scheikunde Onderwijs van de KNCV (Koninklijke Nederlandse Chemische Vereniging). Van de UT ontving ze de Julianapenning. Daar wordt op deze dag nog een aan toegevoegd: Henny wordt benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Wie is deze markante vrouw? We volgen haar op de weg terug naar het verleden.

Henny wordt in 1937 geboren in Beilen en verhuist in 1941 naar Den Haag. Omdat ze goed kan leren gaat ze naar het gymnasium. Daarna stelt een Friese 'leen' voor armlastige studenten haar in staat te gaan studeren aan de

universiteit. Haar moeder, die zelf niet door mocht leren, haar broers wel, staat hier volledig achter. De keuze valt op scheikunde vanwege de brede beroepskeuze later, maar ook 'het met de handen werken'. Henny wordt lid van de VVSL (Vereniging van Vrouwelijke Studenten te Leiden). Het novitiat vindt ze leerzaam vanwege de sociale contacten en de etiquette. Wat haar opvalt is dat er nauwelijks wordt gesproken over wat je later met je diploma gaat doen. De focus is de algemene vorming en minder het beroep. Trouwde je, dan werd je als gehuwde ambtenares immers ontslagen.

Boston

Henny studeert cum laude af en vertrekt voor een jaar naar Boston met een Fullbrightbeurs. Hierna wordt ze lerares. Maar er komt al snel een telefoontje van prof. Greiner, hoogleraar Algemene Chemie van de TH Twente in oprichting, die via zijn netwerk vrouwen in de staf wil aantrekken.

Hiermee wordt de kiem gelegd voor een langdurige relatie met de dan nog spiksplinternieuwe TH (opgericht in 1961). Henny treedt in 1964 in dienst en wordt het eerste vrouwelijke lid van de wetenschappelijke staf. Ze begint haar werk tegelijk met de eerste lichting studenten. Henny maakt zich sterk voor de vernieuwende onderwijsopzet van de TH en richt vanaf 1968 ook haar wetenschappelijk werk op onderwijsvernieuwing. Ze coacht collega's, schrijft boeken, artikelen en later ook een proefschrift. Als ze in 1994 promoveert is ze 57 jaar en zit ze nog boordevol energie. Intussen is de lerarenopleiding scheikunde tot haar werk gaan horen en wordt ze actief voor de Nederlandse Vereniging voor het Onderwijs in de Natuurwetenschappen (NVON). Eerst eindredacteur scheikunde van het verenigingsblad NVOX en na haar pensionering in 2002 adjunct-hoofdredacteur van dat blad, tot 2009. Henny - inmiddels 78 jaar - is nog steeds actief voor de

NVON als 'trekker' van de NVON-reeks. Daarin zijn intussen dertien inspirerende boeken verschenen, gericht op docenten en toa's. Zij is er terecht trots op. Henny is al vijftig jaar lid van club Enschede. Ze ziet zichzelf als een scharnier tussen de oude en nieuwe generatie Soroptimisten. Als 'jonkie' kom ze in 1965 terecht in een gezelschap van markante vakvrouwen, voornamelijk vrijgezel of weduwe. Er

is een hechte onderlinge band. De vergaderingen thuis zorgen voor een intiem karakter. Sinds 1970 tuiniert ze biologisch op de campus. Sinds kort is ze ook actief als tuincoach voor de buurtmoestuin Enschede Noord. Haar gastentafels en (de verkoop van) jams zijn binnen de club een begrip. Veel ingrediënten komen uit eigen tuin. Het brengt flink geld in het laatje voor onze projecten. Ze zegt tot slot,

dat ze graag 'productie' maakt. Iets moet een 'metamorfose' ondergaan.

En warempel: leg je Henny's activiteiten langs deze meetlat – zaadjes of stekjes in de grond stoppen, koken, jams maken of een bijdrage leveren aan het tot stand komen en uitgeven van boeken - het gaat steeds om het bewerkstelligen van een transformatie.

Dorothe Wissing

club Bennekom en Beekdal i.o.

Dorothe Wissing, lid van club Bennekom & Beekdal i.o., ontving uit handen van burgemeester Van der Knaap van Ede een koninklijke onderscheiding onder meer voor haar jarenlange, vrijwillige inzet voor 'De Koorschool' in Ede. Hulde aan Dorothe; wij zijn heel blij met de waardering die zij ontving voor haar prachtige werk.

Lucy Knot

club Flevoland

Lucy Knot van club Flevoland ontving een koninklijke onderscheiding uit de handen van burgemeester Aat de Jonge van de gemeente Dronten voor het vele vrijwilligerswerk dat zij doet en heeft gedaan. Zo is zij actief voor lokale en regionale media, vrijwilliger voor diverse goede doelen en actief Soroptimist.

Leni Wittekoek

club Hattem-Epe 'SHE'

Burgemeester Hans van der Hoeve van Epe benoemde op 26 april Leni Wittekoek-Ottevanger (67) uit Vaassen tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Voor haar vele vrijwilligers- en bestuurswerk in met name de landelijke en regionale zorg kreeg zij dit 'Koninklijke schouderklopje'.

< Ook deze Soroptimisten ontvingen een koninklijke onderscheiding. Van harte!

LIEKE VAN DER WIEL, UNICEF TURKIJE:

‘Soms moeten we creatieve oplossingen bedenken’

“Turkije is één van de vele landen waar UNICEF actief is. We werken vaak met uniforme programma's. Maar door de enorme stroom vluchtelingen moeten we de focus soms verleggen, komen we voor problemen te staan waar we creatieve oplossingen voor moeten bedenken.” Lieke van der Wiel, adjunct-directeur van UNICEF Turkije, is voor een paar dagen in Nederland. Voor de Soroptimisten maakt ze graag even tijd.

In de overeenkomst met UNICEF staat dat meisjes gelijkwaardig toegang tot onderwijs moeten hebben. Lukt dat?

Lieke geeft aan dat de norm in is Turkije en dat dit recht wordt gehandhaafd voor Turkse kinderen. Maar de controle erop voor Syrische vluchtelingenkinderen ontbreekt. Niet omdat de Turkse overheid het niet belangrijk vindt maar omdat sommige Syrische ouders, vaak alleenstaande moeders, het niet veilig vinden hun dochters naar school te sturen. Veel meisjes volgen wel een paar jaar onderwijs maar worden op de leeftijd van 14-15 jaar thuisgehouden. Daarbij spelen culturele achtergronden een rol en dat vraagt om een specifieke aanpak. Zoals aan-

dacht geven aan veiligheid, verkrachting en aanranding, hoe moeilijk dat voor betrokkenen ook is.

Kan UNICEF de kwaliteit van het onderwijs garanderen in de scholen die wij helpen bouwen of inrichten?

“Er wordt veel geïnvesteerd in kwaliteit. Sleutelfiguren zijn de onderwijzers. Daarbij wordt evenwicht gezocht tussen mannen en vrouwen. Zowel de jongens als de meisjes hebben een rolmodel nodig. Jonge Turkse sociaalwerkers helpen mee gezicht te geven aan een nieuwe toekomst. Voor de kinderen van vele gezinnen die zich hebben gevestigd in dorpen en steden is ter plekke onderwijs mogelijk, in bestaande gebouwen die worden aangepast. Zoals in de provincie Karaman Maras, waar jullie voor vijftien scholen meubilair hebben gefinancierd. De versleten tenten in het kamp Akcakale in de provincie Sanliurfa worden vervangen door containerklaslokalen, waar de Soroptimisten

er zes van financieren. Op elk van die scholen komt een Turkse directeur.”

Wat is in jouw werk de grootste uitdaging?

Met een dikke rimpel in het voorhoofd antwoordt Lieke: “Alles parallel te laten lopen, scholen, onderwijzers, ouders opties bieden, geldstromen, transport. Kortom, alle ballen in de lucht houden, dat is soms moeilijk.”

VEEL MEISJES VOLGEN
WEL EEN PAAR JAAR ON-
DERWIJS MAAR WORDEN
OP DE LEEFTIJD VAN 14-15
JAAR THUISGEHOUDEN.

EINDDOEL, DRIE TON VOOR SYRIË ‘BACK TO SCHOOL’ NU AL GEHAALD

Hoe 24 april voor velen bijzonder werd

Een memorabele zondag, dat werd die 24^e april in Amsterdam zeker. En voor velen. Volgens alle loftuigen in elk geval voor rond 900 Soroptimisten en hun gasten uit binnen- en buitenland. Zij trotseerden 's middags wind en regen voor een boeiend concert van Misha Fomin en het Atrium String Quartet in de Grote Zaal van het Concertgebouw.

Maar er was méér waardoor deze dag bijzonder werd: Jan Bouke Wijbrandi, directeur van UNICEF Nederland, ontving een symbolische cheque van maar liefst € 300.000,- voor het samenwerkingsproject Syrië 'Back to School' uit handen van projectvoorzitter Margit van Hoeve. Deze verrassing besloot een speciale bijeenkomst voor genodigden en gasten in de Spiegelzaal, voorafgaand aan het concert. Gastvrouw was hier Mariet Verhoef, aankomend SI-president. Het bedrag komt overeen met de opbrengst op dat moment, maar óók met het beoogde eindresultaat van het project. Dit betekent dat het eindbedrag, met nog meer dan een half jaar te gaan, hoe dan ook hoger wordt. Daardoor

kunnen er meer onderwijsmogelijkheden voor Syrische vluchtelingenkinderen georganiseerd worden, inclusief training van extra leerkrachten. Tot nu toe zijn rond 350.000 kinderen bereikt en 10.000 leerkrachten getraind, van wie 6.000 uit Syrië gevluchte onderwijzeressen.

Verhalen in vele vormen

Hoe belangrijk steun aan Syrische vluchtelingenkinderen is, kwam in de Spiegelzaal op verschillende manieren naar voren. Met woorden, zang en muziek. Gastsprekster Désirée Bonis, van 2006 tot 2009 Nederlands ambassadeur in Syrië, vertelde hoezeer dit eeuwenoude, cultuurrijke gebied met een welvarende, diverse maar samenhangende en tolerante bevolking, vanaf 2011 in enkele jaren veranderde in een vechtend, kapot land. Ze trok een parallel met onder meer Rwanda, Vietnam, Joegoslavië en het nazisme. Maar ze liet ook zien dat ontwikkelingen zich ten goede kunnen keren. Daarbij wees ze nadrukkelijk op de behoefte aan goed opgeleide jonge mensen. Syrië 'Back to School' noemde ze om die reden mogelijk een 'Message of Hope'. Haar woorden kregen met en door muziek en

zang extra betekenis. De muziek werd uitgevoerd door de Syrische dirigent en conservatoriumdocent Majed Sarai Edin. De oorlog maakte deze wereldwijd optredende en gevierde orkestleider tot een vluchteling, die nu in ons land in een azc onderdak vindt. Hij begeleidde deze middag zangeres Lili-ane de Graaf, maar beiden traden ook solo op.

Vriendschapsbanden

Het weekend van het concert voor Syrië 'Back to School', was ook het weekend van de ontmoetingen. Enkele clubs hadden zusterclubs uitgenodigd voor een speciaal 'friendshipweekend'. Bijna vijftig gasten gaven hieraan gehoor, Groot-Brittannië en Ierland voorop. Maar ook Duitse, Belgische, Italiaanse en Curaçaose Soroptimisten deden mee. Het programma bestond uit de Bollentocht, een bezoek aan Haarlem en natuurlijk Amsterdam, met als hoogtepunt het concert.

➡ Op de achterpagina een beeldimpressie.

SCHILDERIJ BRENGT VEEL GELD OP VOOR SYRIËPROJECT

Toos en David zeggen 'Ik wil'

Op een zonnige donderdagochtend in maart ontmoeten Toos Pander en David van Harts-kamp elkaar in Café de Sigaar in Groningen. Toos is kunstschilder, lid van club Leeuwarden 'Noorderlicht'. David is zoon van mede-clublid Irene. Van haar hoorde hij over het schilderij 'Ik wil', dat Toos maakte als bijdrage aan Syrië 'Back to School'. David besloot direct het te kopen en droeg zo met enkele duizenden euro's bij aan dit project dat hem na aan het hart ligt.

Het gesprek is allerhartelijkst. David van Harts-kamp is oprichter en directeur van Pharmalead, een groot bedrijf dat professionals in de apothekersbranche detacheert. Eigenlijk wilde hij geneeskunde studeren, om als arts te kunnen werken in vluchtelingenkampen. Maar omdat hij meerdere keren werd uitgeloot werd het farmacie. Een keuze waar hij nu content mee is. Hij wil 'dingen in de wereld zetten' en dat verwezenlijkt hij nu als eigenaar van Pharmalead. Hij vertelt hoe de aankoop van dit schilderij past bij een gedachte waar hij mee rondloopt. Zijn bedrijf kreeg vorig jaar de opdracht om een apotheek in te richten in azc Heumensoord bij Nijmegen. Dat werd een bijzonder project waar het internationale karakter, de samenwerking en de taalbarrière het tot een uitdagende opdracht maakten. Toos komt uit een kunstzinnige familie met bekende schilders

en heeft zich altijd aangetrokken gevoeld tot tekenen en schilderen. Dat ze talent had bevestigden haar teken-docenten. De berichtgeving over de vluchtelingenstroom en het project Syrië 'Back to School' inspireerde haar tot het maken van dit schilderij. Op de achtergrond een ingestorte stad en op de voorgrond jonge kinderen, meisjes, die het gevaar ontvluchten en hun vinger opsteken als teken dat ze verder willen. Ik wil leren, ik wil vooruit, ik wil aan mijn toekomst werken. En zo vinden twee gelijkgestemden elkaar. Toos

wil iets voor de gevluchte kinderen doen en David heeft door het project Heumensoord de behoefte om iets terug te doen. Hij ziet daarvoor een kans als zijn moeder hem vertelt over het schilderij van Toos en het doel van de opbrengst. De verhalen bij dit schilderij spreken David aan. Dat jonge mensen de kans krijgen om geschoold te worden. "Het komt op een prominente plaats in ons kantoor in Baarn te hangen, als herinnering aan dit bijzondere project in Heumensoord dat op 2 mei is geëindigd", aldus David.

Kaartenmapjes en canvasreproducties

Voor Syrië 'Back to school' zijn van het schilderij ook kaarten en canvasreproducties gemaakt. Kaartenmapjes (5 kaarten + enveloppen) kosten € 7,50. Canvasreproducties (afhankelijk van de maat) kosten tussen de € 15,- en € 150,-. Belangstelling? Stuur een e-mail naar leeuwardennoordenlicht@gmail.com.

Fluitenkruid wandeltocht voor vrouwen in India

Club Almelo organiseerde zondag 22 mei alweer voor de achtste keer haar jaarlijkse Fluitenkruidtocht. Ruim 120 mensen genoten van het prachtige landschap langs de Regge en het fluitenkruid bloeide voluit en op het mooist!

De deelnemers konden kiezen uit een route van 6 of 12 kilometer. Halverwege was er een lunch met een optreden van shantykoor 'de Oostvaarders' uit Almelo. De opbrengst van de fluitenkruidtocht 2016 gaat naar Stichting Ezra Foundation, 'helping hands' project in India waar vrouwen les krijgen in de basistechnieken van het ontwerpen en naaien van kleding. Een cursus van een jaar die de vrouwen de vaardigheden geeft om hun eigen bedrijfje te beginnen. Na afloop krijgen ze een officieel certificaat waarmee ze bij de lokale overheid een gratis naaimachine kunnen krijgen. Zo krijgen de kans op een leven met minder financiële zorgen.

Irene Wiggers
club Almelo

Enorme hoeveelheid huisraad en kleding voor vluchtelingen opgehaald

Vluchtelingenwerk Schouwen-Duiveland heeft haar voorraad in het depot goed aan kunnen vullen. Club Schouwen-Duiveland heeft in de week van 5 mei spullen ingezameld voor vluchtelingen die op Schouwen-Duiveland gehuisvest worden de komende weken.

Er werd een overweldigende hoeveelheid tuinstoelen, beddengoed, handdoeken, pannen, voetbalschoenen, winterjassen en kinderkleding en wat niet al bijeengebracht. Ria Schoof, vrijwilliger namens de Diaconie van de Thomaskerk nam samen met Nadine van Vluchtelingenwerk, het geheel dankbaar in ontvangst. Iedere week komen er nieuwe gezinnen naar Schouwen-Duiveland. Veelal vanwege gezingshereniging van mensen uit Syrië en Eritrea. Deze gezinnen worden gehuisvest in de dorpen van Schouwen-Duiveland. Om hun huizen in te richten kunnen ze terecht bij het depot van vluchtelingenwerk in Zierikzee. Naast deze actie op het gebied van huisraad en kleding is er ook dringend behoefte aan fietsen en computers.

Janine Schoneman
club Schouwen-Duiveland

Club- en regionieuws

Yalda Nacht in Wageningen

Club Wageningen organiseerde op 12 december een grootse avond in de Wageningse bibliotheek samen met anderen voor Syrische vluchtelingen. In plaats van onze gebruikelijke eindejaarsbijeenkomst of Kerstavond besloten we dit keer het groter aan te pakken.

We nodigden Syrische vluchtelingen met en zonder status uit en met hen alle Wageningers die hen een warm hart toedragen voor een cultureel programma met Syrische musici, die we onder de vluchtelingen ontdekten. Onder hen een percussionist/gitarist van het Syrische Nationale Orkest met een dochtertje, slechts drie maanden in Nederland. Zij zong vol overtuiging 'In Holland staat een huis', met een geweldige uitspraak. Door de zaal ging een golf van ontroering. We aten heerlijke Iraanse en Oosterse gerechten uit de onlangs opgerichte Take Away Food of Cultures van een van onze leden: Ziba Nillian. De Syrische en Iraanse aanwezigen lazen gedichten voor uit de boeken van Hafez - een beroemd Oosters dichter. De Wageningse Stadsdichter Martijn Adelmund liet zich door deze Oosterse dichtkunst inspireren tot een mooi Wageningse gedicht. De Syrische zangeres Shaza Hayek zong de sterren van de hemel, begeleid door haar Syrische vrienden. De opbrengst van deze avond was voor de Stichting 'Wageningen helpt Syrische Vluchtelingen in Irbid (Jordanie)'. Daar zwerven vele Syriërs buiten de overvolle kampen op straat. Middels de lokale contacten helpen we deze mensen met raad en daad. De viering van de Langste nacht oftewel Yalda Nacht is een oud gebruik in het Midden Oosten, vergelijkbaar met ons Kerstfeest. Club Wageningen kon de Stichting een mooie cheque van € 5.000,- overhandigen.

Ria Wigt
club Wageningen

ANNE-MARIE KOENRAAD MOEST OPNIEUW VERBINDING ZOEKEN MET HAAR CLUB

Tekst: Ally de Vries
Foto: Hannie Verhoeven

Even niet actief als Soroptimist is en wat dan?

Ze werkte hard, heel hard. Was daarnaast een actieve Soroptimist, van 2006 tot en met 2008 zelfs lid van het Uniebestuur. Totdat het niet meer ging. Moe, slapeloosheid, te weinig energie. Ze moest noodgedwongen verder op halve kracht, ging veel minder werken en bezocht nauwelijks nog clubavonden. Het was het begin van een proces dat heel gemakkelijk had kunnen leiden tot afscheid van het Soroptimisme. Maar dat was niet wat ze wilde. En daarom moesten zij en haar club aan de slag om elkaar weer te vinden.

Anne-Marie Koenraad-van Hees van club Vught Lumineus kijkt nu tevreden terug op die situatie, die zich pas afgelopen jaar ten goede keerde met een oplossing voor haar vermoeidheid, de start van haar nieuwe bedrijf 2Advance en nieuwe verbinding met het Soroptimisme. “Het is iets wat iedereen zomaar kan overkomen. Ik ben dan ook erg blij dat ik Soroptimist ben gebleven,” legt ze uit. “Ik ging door die vermoeidheid weinig naar clubavonden, zag er al bij voorbaat tegenop. Er was weinig aandacht voor mijn afwezigheid en daardoor vond ik het nog lastiger te gaan, bang voor al die vragen als ik er dan toch weer een keer zou zijn. En dus ging ik nog minder. Dan is het vervelend voor de anderen als je er een keer wel bent, want dan stel je vragen over zaken die voor anderen gesneden koek zijn. En zo zat ik thuis, voelde me soms slachtoffer (‘zit ik alleen thuis’), dan weer aanklager (‘niemand doet moeite om mij erbij te betrekken’). Het werd zo’n situatie waarbij je twee dingen kunt doen: stoppen met het Soroptimisme, dan hoeft je die confrontatie niet meer. Dan ga je die lastige situatie uit de weg. Of bekennen dat je een probleem hebt en een op-

lossing zoeken.” Het werd dat laatste.

Zoektocht

Het was een zoektocht voor Anne-Marie. Naar een goede aanpak van het probleem. En daarbij kreeg ze nadrukkelijk veel steun van haar club. “Hoe dan ook is het belangrijk dat je met elkaar in discussie gaat. Ik zou bijvoorbeeld bij het opzeggen van mijn lidmaatschap veel kwijt raken, maar de club zou mij, mijn ervaring en mijn inbreng verliezen. Die tweezijdigheid van het vraagstuk is essentieel. Dat wil ik graag benadrukken, want je bent nog wel eens geneigd om te vergeten hoe waardevol je voor de club bent.” Voor de erkenning van die wederkerige relatie mag wat Anne-Marie betreft wel meer aandacht zijn. “Je bent als club niet altijd voldoende ingespeeld op wat er bij je leden leeft. Niet omdat het je niet zou interesseren, maar omdat het aandacht en tijd vraagt.

En die is er niet altijd. Daarom is het belangrijk dat je als club die ruimte af en toe bewust schept, zodat je onderling met elkaar kunt uitwisselen wat er voor nodig is om betrokken te kunnen blijven bij je club, je eigen rol en het Soroptimisme. Die discussie zorgt er bovendien voor dat je bij het maken van keuzes weet wat ze voor de anderen betekenen.”

Oordelen

Dit brengt haar bij een tweede, belangrijk uitgangspunt: wees positief en oordeel niet te snel. “Je moet voorkomen dat de driehoek ‘aanklager-slachtoffer-redder’ de basis voor de onderlinge omgang wordt,” legt ze uit met een verwijzing naar haar beroep. “Accepteer dat je niet allemaal gelijk bent en verschillend over een situatie kunt denken. Die houding vraagt zorgvuldige bewaking, want ze ligt niet bij iedereen ieder moment voor de hand. Wij heb-

ben nu eenmaal vaak de neiging om een situatie vooral vanuit de eigen positie te benaderen. Gewoon met elkaar iets bespreken is niet zo gewoon. Zelf oplossingen zoeken als het om je eigen problemen gaat ligt meer voor de hand. Neem het bekende probleem van tijdgebrek om bijeenkomsten bij te wonen of iets te helpen organiseren. Opstappen zou de spanning voor jezelf misschien wel kunnen verminderen en óók tijd opleveren. Maar wat verlies je? Aan contacten, ontspanning, voldoening over een project. En de club? Kijk je er samen naar, dan blijkt vaak dat er ook andere oplossingen mogelijk zijn.” Anne-Marie weet uit haar contacten dat deze problematiek bij meer Soroptimisten en bij meer clubs speelt. En dat leden daardoor soms opzeggen, wat volgens haar absoluut niet nodig is. In veel clubs krijgt dit thema gerichte aandacht, evenals bij de Unie, SIE en SI. “Het zou jammer zijn als we waardevolle Soroptimisten verliezen terwijl dat niet nodig is,” aldus Anne-Marie.

Extensiecommissie

De Unie heeft een speciale commissie die zich bezighoudt met ledenaanwas en het oprichten van nieuwe clubs. Heb je vragen of wil je advies, dan kun je contact opnemen met Ineke van Hofwegen van club Zwolle (assessor@soroptimist.nl). Als je hulp wilt bij een conflict binnen de club is er de Arbitragecommissie, die anders dan de naam doet vermoeden vooral adviseert en bemiddelt. Contactpersoon daarvoor zijn Yvonne Batenburg van club Beneden Maas, Alice Hilbers van club Zutphen en Marjan van Dasselaar van club Ede.

‘IK ZOU BIJ HET OPZEGGEN VAN MIJN LIDMAATSCHAP

VEEL KWIJT RAKEN, MAAR DE CLUB ZOU MIJ, MIJN

ERVARING EN MIJN INBRENG VERLIEZEN. DIE

TWEEZIJDIGHEID VAN HET VRAAGSTUK IS ESSENTIEEL.’

Vakvrouwen

in de advocatuur

Wat is je achtergrond?

Naam: Anouk Mullenders
Leeftijd: 35 jaar
Getrouwd met: Erwin, moeder van Aurélie (2 jaar) en Emeline (6 maanden)
Passies: genieten van mijn gezin, ballet, yoga, reizen
Lid van club: Rotterdam

Opkomen voor mensenrechten. Met dat doel ben ik rechten gaan studeren. De advocatuur had op dat moment nog niet mijn belangstelling. Ik ben internationaalrechtelijk afgestudeerd. Een baan vinden was echter niet eenvoudig. Ik kwam terecht bij de rechtbank als senior juridisch medewerker. Ik bereidde zaken voor de rechter voor, fungeerde ter zitting als griffier en schreef (concept) vonnissen en beschikkingen. Tijdens dit werk zag ik veel advocaten in actie en ontdekte ik hoe uitdagend de advocatuur was. Als griffier ter zitting was ik bovendien de enige die niets mocht zeggen. Een rol die niet bij mij paste.

Naam: Mathilde Becking
Leeftijd: 52 jaar
Getrouwd met: Wieco Liebrand, drie kinderen: Willem (21), Dirk (19) en Wieke (17)
Passies: Zwitserland, lezen, skiën, reizen, tuinieren en wandelen
Lid van club: Oss 'le Papillon'

Ik ben opgegroeid in de Achterhoek met een Nederlandse vader en een Duitse moeder. Mijn familie bestaat uit juristen dan wel medici. Ik heb uiteindelijk gekozen voor de juridische kant en na mijn rechtenstudie in Nijmegen ben ik de advocatuur in gegaan. Eerst had ik enige jaren een eigen kantoor, om vervolgens bij een van de grotere kantoren van Nederland te gaan werken. Daarbij heb ik mij met name ontwikkeld op het gebied van personen- en familierecht. Na 20 jaar advocatuur ben ik de rechterlijke macht ingegaan als rechter op de familiekamer. Maar omdat ik het contact met de cliënten toch wel miste ben ik teruggekeerd in de advocatuur.

Naam: Tineke Kothe
Leeftijd: 51 jaar
Leeft samen met: man Mark en zonen Jack en Charlie
Passies: reizen, tennis, lezen, vriend(inn)en en vrije tijd
Lid van club: Haarlem e.o.

Ik had geen idee wat ik wilde gaan doen na de middelbare school. Alle opties lagen open en mijn interesses varieerden van hogere hotel-school tot farmacie en geschiedenis. Uiteindelijk ben ik maar rechten gaan studeren. Dankzij een stage bij ABN in Parijs en het toentertijd nieuwe keuzevak bankrecht werd mijn interesse voor de financiële wereld gewekt. Het financiële recht was, eind jaren 80, een klein en onbekend rechtsgebied. Ik vond werk bij de kleine bankrechtgroep van een internationaal kantoor in Amsterdam. Mijn plan was om na het afronden van de advocatenstage over te stappen naar de juridische afdeling van een bank.

Wat doe je nu?

In 2007 maakte ik de overstap naar de advocatuur. Ik werk inmiddels 9 jaar bij Leeman Verheijden Huntjens Advocaten in Rotterdam op het gebied van familie- en erfrecht. Dit rechtsgebied staat dicht bij de mens. Een echtscheiding of het verlies van een dierbare zijn ingrijpende gebeurtenissen in iemands leven. Ik vind het fijn om dan van betekenis te kunnen zijn. In mijn werk staan de belangen van kinderen veelal centraal. Een zaak schikken heeft daarom de voorkeur. Als dat niet mogelijk is, blijft een procedure over. Het geeft mij nog steeds een kick mijn toga aan te trekken en de zaak te bepleiten voor de rechter.

Ik ben als specialist familierecht en mediator werkzaam op een middelgroot advocatenkantoor in Tilburg. Ik adviseer een aantal gefortuneerde families en topspor-ters en werk samen met een select aantal financieel adviseurs en estate- planners. Ieder dossier levert weer nieuwe uitdagingen op en het geeft veel voldoening als blijkt dat door de juiste interventie de 'emotionele an-gel' uit het conflict gehaald kan worden en ex-partners weer in staat zijn om met elkaar te overleggen. Met name als bij een echtscheiding kinderen betrokken zijn.

Ik ben nog steeds advocaat! Die overstap naar een bank heeft nooit plaatsgevonden. Wel ben ik halverwege mijn stage mijn patroon gevolgd naar een ander kantoor, Clifford Chance, en daar werk ik nog steeds. Ik houd me bezig met het opstellen van financieringscontracten voor grote bedrijven en banken die geld willen ophalen op de kapitaalmarkten. Daarnaast adviseer ik cliënten over de regels die gelden op die kapitaalmarkten, zoals het openbaar maken van informatie en het verbod op handel met voorwetenschap. Het is een heel internati-onaal rechtsgebied en ik werk veel samen met collega's en cliënten over de hele wereld.

Hoe ziet je toekomst eruit?

Voorlopig ben ik nog met veel plezier advocaat. Het biedt veel diversiteit en geen dag is hetzelfde. Rechter worden lijkt mij ook nog wel interessant. In de advoca-tuur zit je vast aan één kant van het verhaal. Een zaak objectief beoordelen en een rechtvaardige beslissing nemen, trekt mij ook wel aan. In mijn huidige beroep staat het inzetten voor mensenrechten niet op de voor-grond. Ik ben daarom erg blij dat ik lid ben van Sorop-timist International. Op die wijze kan ik toch nog mijn bijdrage leveren aan de verbetering van de positie van vrouwen en kinderen.

Met kinderen die nu een voor een op kamers gaan en hun eigen weg proberen te vinden in hun studie en rela-ties, ontstaat er ruimte om meer tijd te gaan besteden, samen met mijn man, aan museumbezoek, concerten en reizen. Mijn werk als advocaat blijft boeien en door het geven van workshops en lezingen probeer ik mijn kennis en ervaring ook te delen met anderen. De sa-menwerking met professionals op financieel gebied vind ik ook erg leuk en wil ik verder gaan uitbouwen. Saai is mijn vak dan ook absoluut niet. Ik hoop mijn beroep nog lang te mogen uitoefenen.

Na tien jaar partner te zijn geweest heb ik een paar jaar geleden een stapje terug gedaan. Maar mijn werkzaam-heden zijn niet veranderd. Vooral op het gebied van fi-nanciële regelgeving zijn de veranderingen, mede door de financiële crisis, enorm. Ik heb nu wel meer ruimte voor andere zaken, zo zet ik me in voor meer diversiteit in de advocatuur. Het aantal vrouwelijke partners in de advocatuur blijft helaas nog erg achter. Maatschappelijk verantwoord ondernemen is voor ons kantoor heel be-langrijk. Ik heb onder meer cursussen gegeven aan ad-vocaten in Malawi. Ik hoop hier de komende jaren nog veel meer tijd aan te kunnen besteden.

Anouk Mullenders

Mathilde Becking

Tineke Kothe

BROEKIES OP WERELDREIS

‘Een droom is altijd binnen handbereik’

Onze afspraak is op een onbestemde voorjaarsdag, met verandering in de lucht. Lichtblauw, wolken en voorspelling van wind en buien. Zo'n dag dat je soms je plannen moet omgooien en loslaten. Dat is ook wat Annemarit van Broekhoven, lid van club Twente, met haar gezin heeft gedaan. In de zomer van 2015 vertrok zij met man Alphons en hun drie kinderen, Pepijn van 10, Floris van 8 en dochter Aafje van 4 voor acht maanden op wereldreis.

Al in hun studietijd hadden ze Azië en Australië leren kennen. Eenmaal een gezin met kinderen, ontstond het gevoel dat ze dolgraag hun kinderen kennis willen laten maken met de grote wereld. “Zolang je er niemand schade mee berokkent, leef die droom ná. Dat besef dat een droom binnen handbereik ligt en dat de wereld groter is dan Europa, wilden we onze kinderen heel graag meegeven”, vertelt Annemarit.

Leerbeer

Er volgden maanden van gedegen plannen maken. “Wat wilden we voor ons als gezin, voor ieder individueel, aan diversiteit van cultuur en natuur beleven? Dat bepaalde al snel welk stuk van de wereld we wilden bereizen. Dan ga je routes uitzetten, welke landen vinden we interessant, veilig en hebben goede medische zorg binnen handbereik? En je houdt rekening met de seizoenen”. De grootste beer op de weg bleek de ‘leerbeer’ te zijn... “De Leerplichtwet laat geen keuze dan te emigreren, wat we in overleg met de leerplichtambtenaar voor een deel van het gezin dan

ook besloten te doen. Een drastische stap die veel consequenties met zich meebrengt. En dat terwijl er met de school een leerplan was opgesteld, we alle materialen meekregen en kinderen zich juist ontzettend verbreden en verrijken tijdens zo'n reis. Jammer dat de regels hiervoor geen enkele ruimte bieden.” Voorlopig reisplan was: twee maanden in achtereenvolgens Zuid-Afrika, Australië en Nieuw Zeeland, met als afsluiting nog drie weken naar

respectievelijk Vietnam en Thailand. Vluchten, accommodaties en vervoer bespreken, de kinderen voorbereiden. “Hoe gaan ze om met onzekerheden? We maakten collages van elk land en een fotoboekje over de route en onze huisjes in Zuid Afrika en de mensen die we zouden ontmoeten”, legt Annemarit uit. “Al vrij snel kwam het vertrouwen dat ze het los konden laten. Wij als gezin zijn de vaste basis waar je op kunt vertrouwen.”

‘Naar wereldreis’

Het plan werd steeds concreter. Er kwam een blog voor familie en vrienden. Proefpakken, om zo minimaal mogelijk op reis te gaan, een goed gevulde e-reader, muziek... de kinderen kregen elk een rugzak voor hun persoonlijke spullen. Het afscheidsfeest... de spanning bouwde zich op. Voor Aafje, de jongste, bleek het toch wel wat abstract: “Wanneer gaan we naar wereldreis?”

Hechter

Eenmaal onderweg ontwikkelde zich een ritme van 's ochtends dingen ondernemen en 's middags 'huishoudelijke taken'. De was, boodschappen, huiswerk maken en soms skypen met de klassen. “In de avond is er het bedritueel en worden de laatste zaken voor de volgende dag besloten en geregeld. Veel tijd voor jezelf blijft er dan niet over. Ook tijdens de vele schitterende wandelingen in Nieuw Zeeland is er weinig gelegenheid ‘even voor jezelf’ te lopen. Dochter Aafje loopt zelfstandig mee, maar heeft af en toe enige afleiding nodig. Dus veel verhalen van Annie MG Schmidt en allerlei liedjes.” Annemarit straalt en haar stem klinkt opgetogen: “Ze absorberen als sponzen, die kinderen! Waren we met een gids op pad, dan vroegen ze hem de

Het uitzicht tijdens de ballonvaart in Nieuw Zeeland.

oren van het hoofd. En vergis je niet; wat ze aan indrukken opdoen! We waren in Vietnam, vier maanden ná Zuid-Afrika waar we veel over Mandela en de apartheid gepraat hadden. Vraagt Aafje: “Waren Mandela en Ho Chi Minh geen vriendjes? Ze deden een beetje hetzelfde..” “Ieder van ons is op persoonlijk vlak gegroeid: hoe ga je om met nieuwe situaties, met onzekerheid, met minder tijd voor jezelf. En met loslaten...”. Annemarit vertelt over de skype-gesprekken met vriendjes of de klas van de kinderen. “Het was fijn dat er een lijntje was met Nederland. De kinderen hadden de grootste lol tijdens dat skypecontact. Als gezin zijn we naar elkaar toegesproten. Met het

vertrouwen, dat wát er ook gebeurt, we altijd een oplossing vinden”. “We hebben zoveel beleefd en ervaren. Prachtige wandelingen door ongerepte natuur, langs geisers en vulkanen, snorkelen op het Great Barrier Reef, een ballonvaart, diepzeeduiken, ontvangst bij een Vietnamees gezin, bij ons eigen maaltje van schelpdieren verzamelen, rondgeleid worden over Robbeneiland door een ex-politieke gevangene, zingen met het Nieuw Zeelands Symphonie Orkest en dan de dieren overal...” Het besef dat we als welvarende samenleving vooral van de natuur nemen werd groter. “Wij staan zover van de natuur af, in tegenstelling tot sommige volkeren die we ontmoet hebben. Die een onderdeel zijn van de natuur waarin ze leven. Afgelopen jaren heb ik me heel erg verdiept in duurzaamheid en ben geïnspireerd door Biomimicry en Circular Economy. Dan zie je hoe ingenieus die natuur is. Daar kunnen we zoveel van leren.” “De verschillen tussen prachtige parken, ongerepte natuur enerzijds en gebieden waar overal zwerfvuil is anderzijds. Schrijnend om te zien. We zijn begonnen met rommeltjes oprapen, wilden dat de kinderen ook bijbrengen, als een soort ‘mindset’ dat ook dat kleine beetje opruimen ertoe doet. Spelenderwijs hebben we met elkaar een ‘zwerfafvalgedicht’ geschreven. Het staat op ons reisblog, in de hoop ogen te openen en mensen te inspireren.”

Meer lezen over hun avonturen? Kijk op www.broekiesopreis.wordpress.com.

Aaf in Zwarte Pietenpak in het centrum van Hanoi.

Aleid Lubberink
club Amersfoort

Een dag na haar 80ste verjaardag op 10 maart overleed ons clublid Aleid Lubberink. Tot aan haar pensioen was Aleid dierenarts. Een vak dat voor haar passie en tomeloze inzet inhield. Zij promoveerde in de diergeneeskunde. Aleid was dertig jaar lid van club Amersfoort. Zij was een

zeer actief lid en bekleedde twee maal de functie van voorzitter. Afgelopen oktober trad zij aan als assessor. Het is uniek dat iemand van haar leeftijd dit wilde. Dit zegt iets over haar vitaliteit en haar inzet voor het Soroptimisme. Jammer en verdrietig dat zij deze bestuursperiode niet heeft kunnen afmaken. Aleid was een trouwe bezoeker van de Unievergaderingen. Zij droeg het Soroptimisme uit en was voor velen een bijzonder fijne gesprekspartner. Aan jonge en ook aan nieuwe leden kon zij

helder aangeven wat er van je verwacht wordt als lid. Aleid was een markante persoonlijkheid, eerlijk en rechtstreeks. Zij liet zien dat het mogelijk is om tot op hoge leeftijd deel te nemen als Soroptimist. Onze club heeft een zeer dierbaar lid verloren. Voor vele clubleden zal Aleid een blijvende herinnering zijn.

Mieke Verstraate
club Amersfoort

Greet Veeneklaas
club Amsterdam Zuid/Amstelveen

Op 9 april overleed op bijna 96-jarige leeftijd Greet Veeneklaas, een van onze oudste leden. Greet was tandarts. Zij was sinds 1975 actief lid. Wij waren allen zeer op haar gesteld. Zij was sportief, nuchter en je kon ouderwets met haar

lachen. Vier jaar geleden vertelde zij ons haar levensverhaal, dat veel indruk maakte, vooral op de jongere leden. In de Tweede Wereldoorlog was Greet actief in het verzet. Haar net begonnen studie tandheelkunde had zij moeten afbreken, maar die pakte zij na de oorlog weer op en ondanks het tekort aan oefenmateriaal werd zij tandarts. Zij vestigde zich in Amsterdam. In haar flat in Buitenveldert nodigde zij graag de medebestuurders uit voor een mooi verzorgd etentje. Twee

jaar geleden kwam zij ten val in haar flat. Ze werd pas na drie dagen gevonden. Zij herstelde boven verwachting en keerde terug naar haar geliefde appartement, driehoog zonder lift. Maar toen ze in april dit jaar op straat weer viel, ging het niet meer. Op de rouwkaart stond: 'Het is goed zo'. We zullen onze Greet missen. Koppig, volhardend, vrolijk en trouw.

Tine Smink en Tine Reijmerink
club Amsterdam-Zuid/Amstelveen

Corrie Schreuder
club Dordrecht

Op 19 februari overleed Corrie Schreuder, sinds 7 mei 1962 lid van club Dordrecht. Corrie heeft, zoals ze zelf altijd zei, een boeiend leven gehad. Zij werd de eerste vrouwelijke directeur van een basisschool

in Dordrecht. Met veel liefde leerde zij 'haar' kinderen de nodige vaardigheden voor hun weg naar de toekomst. Niet alleen uit boekjes, maar ook uit eigen ervaring. Corrie heeft heel veel gereisd. Bij thuiskomst maakte ze daar mooie plakboeken van die ze gebruikte om in haar klas de kinderen te vertellen over de landen en culturen die ze bezocht had. Corrie was iemand die de dingen op haar eigen manier deed en bekeek. Tot

op hoge leeftijd bleef ze geïnteresseerd in wat er in de maatschappij gebeurde en bezag ze het allemaal met kritische blik en een gezonde nieuwsgierigheid naar wat de toekomst nog zou brengen. Wij verliezen in Corrie een trouw en meelevend lid.

Lydia Bruins
club Dordrecht

Rita Lensink
club Rotterdam

Ons gewaardeerd clublid Rita Lensink overleed op 10 maart, 87 jaar oud. In 1980 werd ze lid van club Rotterdam. Als werkende vrouw met een gezin van vier kinderen vormde ze destijds een uitzondering in onze club. Niet alleen omdat ze werk en moederschap combineerde, ook als kinderrecht maakte ze indruk. In de jaren van haar lidmaatschap zette ze haar

indrukwekkende carrière voort als vice-president van de rechtbank Rotterdam en, na haar pensionering, als raadsheer-plaatsvervanger bij het gerechtshof in 's-Hertogenbosch. Ondanks een gezin, een veeleisende baan en betrokkenheid bij nog enkele andere verenigingen en besturen, zette Rita zich ook voor de Soroptimisten in. Tijdens de vele jaren van haar lidmaatschap hebben we haar kritische, maar altijd ruimhartige en opbouwende inbreng zeer gewaardeerd. Er is nog een eigenschap die Rita tekende: dat was haar veerkracht. Als kind uit een joods

gezin hebben de oorlogsjaren een enorme impact gehad op haar leven. De manier waarop zij met deze ervaringen omging, dwong groot respect af. Tot voor kort gaf zij nog gastlessen op scholen om jongeren van nu bewust te maken van de gevaren van discriminatie en machtsmisbruik. Rita heeft de idealen van het Soroptimisme op een bewonderenswaardige manier gestalte gegeven. Het was een voorrecht haar gekend te hebben.

Hanneke de Man
club Rotterdam

VROUWENRECHTEN LATEN DE MEIDEN VAN R4WR NIET LOS

Pearltect, de armband met geur tegen seksueel geweld

Zo lang als 60 minuten duurden als we met de tandems een berg op moesten, zo snel vliegt de tijd nu ik weer terug ben in Nederland. Het is alweer zes maanden geleden sinds ik samen met Sophie, Monique en Lidewij Amsterdam binnenfietste en de Ride 4 Women's Rights van Jakarta naar Nederland eindigde.

Meer dan een jaar lang fietsen we door dertig landen om overal waar we kwamen aandacht te vragen voor en onderzoek te doen naar vrouwenrechten. Gesprekken met ambassades, ngo's en Soroptimistenclubs gaven ons een beeld van de vrouwenrechten in hun land. En helaas werd een boodschap steeds herhaald: de bedreiging van seksueel geweld voor de ontwikkeling van vrouwenrechten. Na een leerzaam en onvergetelijk avontuur pakten we het 'normale' leven in Nederland weer op en gingen we op zoek naar een baan. Ik heb inmiddels de fiets verruild voor de computer en de pen maar het doel is hetzelfde: positieverbetering van vrouwen en meisjes. Ik werk nu voor Pearltect – een startup die bestaat uit een team van jonge, ambitieuze mensen die zich elke dag hard maken tegen seksueel geweld. Pearltect werkt aan een legale en niet agressieve manier van zelfverdediging tegen seksu-

eel geweld: bescherming door middel van een afstotende geur. Ons eerste product is een subtiele armband die je in het geval van een aanval kunt breken. Daardoor wordt een geur verspreid die de aanval afschrikt, dan wel seksueel ontmoedigt. Als 'Social Startup' kijken wij naar mogelijkheden om zoveel mogelijk sociale impact te hebben en óók de vrouwen te bereiken die ik onderweg heb gesproken. Denk bijvoorbeeld aan een buy-one-support-one model waarbij je met de aankoop van een armband ook een armband beschikbaar maakt voor een vrouw in een hoog risico gebied (krottenwijk of vluchtelingenkamp); of sociale projecten ondersteunt. Eind deze zomer willen we ons product lanceren. Gelijktijdig willen wij een krachtige boodschap uitdragen: dat wij als maatschappij het niet tolereren dat een op de drie vrouwen in aanraking komt met seksueel geweld. De Pearltect armband is slechts een middel, maar verandering moet vanuit de maatschappij zelf komen. Zoals de Soroptimisten als doel hebben geweld tegen vrouwen en meisjes te stoppen, willen wij met dit product een preventieve oplossing

De Pearltect armband

bieden. Maar als jonge startup hebben we hulp van buitenaf nodig om onderzoek te kunnen vergoeden en de eerste productiebatch te kunnen starten. Daarom wil ik bij deze een oproep doen aan alle clubs die nog naar projecten op zoek zijn of op een andere manier willen helpen contact op te nemen met mij via carlijn@pearltect.me of 06-46287268. Ook kun je ons steunen door een pre-order te doen op onze website www.pearltect.me en onze ontwikkelen zijn te volgen via onze Facebookpagina 'Pearltect'.

De dames van R4WR (v.l.n.r. Iris Edelsmid, Roel van der Kamp, Heleen Bouma en Carlijn Bettink)

Vriendschapsbanden

22-24
april
2016